

Η Χαραυγή

μελετητῶν τῆς Βίβλου

2015

Η Χαραυγή

Μάρτιος – Απρίλιος 2015

ΕΤΟΣ 81ον Αριθμός έκδοσης 2

Περιεχόμενα του
παρόντος τεύχους

PUBLISHED BY:

Dawn Bible Students Association
199 Railroad Avenue
East Rutherford, NJ 07073 U.S.A

www.dawnbible.com

Όλα τα δικαιώματα κατοχυρωμένα.
Παρακαλούμε να μας ενημερώσετε
άμεσα για τυχόν αλλαγή της
διεύθυνσής σας. Εσωκλείεται ένα
έντυπο συνδρομής του περιοδικού
και παρακαλείστε να το αποστείλετε
σε εμάς μαζί με τη νέα σας
διεύθυνση.

GRECIA: He Haravgi 199 Railroad Ave
East Rutherford NJ 07073 USA

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

Ο βεβαιότερος λόγος της
προφητείας 2

Διεθνείς Βιβλικές Σπουδές

Ο Αμνός του Θεού 22
Ο Ιησούς μας υπόσχεται
παράκλητο 25
Το Πνεύμα της Αλήθειας 29
Λάβετε Πνεύμα Άγιον 33
Ο ένας που έρχεται 37

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

Το Πάσχα μας έχει
θυσιάσει για εμάς 42

The Dawn - Greek Edition
March / April 2015

Πρώτα εκτυπώνονται 1934

Printed in USA

Ο βεβαιότερος λόγος της προφητείας

*«Και έχομεν βεβαιότερον τον προφητικόν λόγον,
εις τον οποίον κάμνετε καλά να προσέχητε ως εις
λύχρον φέγγοντα εν σκοτεινώ τόπω, εωσού έλθη η
αυγή της ημέρας και ο φωσφόρος ανατείλῃ εν ταις
καρδίαις υμών.»*
– *Β' Πέτρου 1:19* –

Το περιοδικό αυτό, απο το πρώτο τεύχος του που έχει εμφανιστεί πάνω από ογδόντα δύο χρόνια πριν, δημοσιεύεται συνεχώς κάτω από τον τίτλο «Η Αυγή». Κάθε τόσο, μια ερώτηση μπορεί να προκύψει στο μυαλό των αναγνωστών ως προς την έννοια του παρόντος τίτλου, καθώς και τη σχέση της με την Αγία Γραφή καθώς και το σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία του ανθρώπου. Ένας υπότιτλος εμφανίζεται επίσης στο εξώφυλλο του κάθε τεύχους, δηλαδή, ένας κήρυκας της παρουσίας του Χριστού. Πιστεύουμε ότι ο χαρακτηρισμός αυτός είναι σημαντικός για την κατανόηση των καιρών και εποχών του Θεού, και είναι στενά συνδεδεμένος με τον τίτλο «η Αυγή».

Στις σελίδες που ακολουθούν θα συζητήταμε αυτά τα θέματα, όπως αυτά παρουσιάζονται στο Λόγο του Θεού, καθώς και άλλες προφητικές μαρτυρίες που περιέχονται στις Γραφές που βοηθούν στην κατανόησή μας για το μεγάλο σχέδιο του Δημιουργού για τους αιώνες και πού βρισκόμαστε εμείς σε σχέση με την επεξεργασία του εν λόγω σχεδίου. Πιστεύουμε ότι η εξέταση αυτών των πραγμάτων θα ενθαρρύνει και θα ενισχύσει την αμοιβαία πίστη μας στις υποσχέσεις του Λόγου του Θεού, ότι όλες οι οικογένειες της γης αναμένουν μια νέα και ένδοξη μέρα, που έρχεται σύντομα, να γίνει στον κόσμο. Όντως, ακόμη και ενώ, επί του παρόντος, ο κόσμος παραπαίει σε αμηχανία και φόβο, προβλέπουμε την "αυγή" μιας νέας ημέρας, μια ημέρα που βρίσκεται λίγο πιο πέρα από τον ορίζοντα των παρούσων θυελλωδών σύννεφων και προβλημάτων.

ΧΑΡΑ ΤΟ ΠΡΩΙ

Η μακρά βασιλεία της αμαρτίας, θλίψης και θανάτου παρομοιάζεται στην Αγία Γραφή σε μια νύχτα, που αποτελεί μια περίοδο σκότους. Ωστόσο, η Αγία Γραφή μας διαβεβαιώνει ότι αυτή η μακρά περίοδος της νύχτας δεν θα διαρκέσει για πάντα, ότι θα έρθει, σε εύθετο χρόνο του Θεού, μια ευτυχής νέα μέρα χαράς και ευτυχίας για την ανθρωπότητα. Ο ψαλμωδός χρησιμοποιεί αυτές τις περιγραφικές λέξεις: "Διότι η οργή αυτού διαρκεί μίαν μόνην στιγμήν· ζωή όμως είναι εν τη ευμενεία αυτού· το

εσπέρας δύναται να συγκατοικήση κλαυθμός, αλλά το πρωϊ έρχεται αγαλλίασις." - Ψαλ.30:5

Οι αναστεναγμοί και τα κλάματα του κόσμου όχι μόνο αποτελούν μέρος των νυκτερινών εμπειριών του ανθρώπινου γένους, αλλά μέσα από όλη αυτή τη θλίψη υπήρξε λίγη αληθινή γνώση του Δημιουργού και του σχεδιασμού της αγάπης του για την τελική απελευθέρωση της ανθρωπότητας από την αμαρτία και το θάνατο. Αυτή η έλλειψη κατανόησης συνέβαλε επίσης στο «σκοτάδι» των σημερινών ανθρωπίνων εμπειριών. Οι διάφορες έννοιες του Θεού που ευαγγελίζονται από τους περισσότερους, τόσο στο χριστιανικό όσο και στο μη-χριστιανικό χώρο, έχουν την τάση να ενσταλάζουν τον φόβο στις καρδιές των ανθρώπων, και αυτό αυξάνει τη δυστυχία της ύπαρξής τους.

Η "Οργή" του Θεού για την οποία μίλησε ο ψαλμωδός εκδηλώνεται στην καταδίκη σε θάνατο που επήλθε στον άνθρωπο εξαιτίας της υπέρβασης των θείων νόμων. Ο θυμός αυτός έρχεται σε αντίθεση με την εύνοια του Θεού η οποία, σε εύθετο χρόνο τον δικό Του, θα φέρει τη χαρά και τη ζωή στους ανθρώπους. Οι Γραφές έχουν αποκαλύψει ότι αυτή η χάρις είχε αποκαλυφθεί με το δώρο του Δημιουργού του αγαπημένου του παιδιού στο να είναι ο Λυτρωτής και ο Σωτήρας του κόσμου λόγω αμαρτίας και θανάτου, και ότι η αποκατάσταση της ανθρωπότητας στη ζωή, που παρέχεται από τη λύτρωση του Χριστού, θα την

εισαγάγει η βασιλεία του Μεσσία, η πολύ-υπεσχεμένη.

Ένα από τα όμορφα σύμβολα που δηλώνουν τις ευλογίες της βασιλείας βρίσκεται στο Μαλαχίας 4:2. Εδώ, ο Ιησούς στην ζωογόνα εξουσία και δύναμη της βασιλείας του, περιγράφεται προφητικά ως "ο Ήλιος της δικαιοσύνης", ο οποίος ανατέλλει με την "θεραπεία στα φτερά του." Θα είναι αυτός ο λαμπρός «Ήλιος της Δικαιοσύνης», που θα διαλύσει τις επιβλαβείς ατμούς του σκότους και της δυστυχίας που μαστίζουν την ανθρώπινη φυλή τόσο καιρό. Αυτό θα γίνει σε αυτή τη νέα ημέρα της ευλογίας που αναφέρεται από τον Δαβίδ στη διαβεβαίωση ότι «η χαρά έρχεται το πρωί.»

Η μαρτυρία του Πέτρου

Στο εναρκτήριο κείμενό μας, στο Β' Πέτρου 1:19, βρίσκεται μια πολύ ενδιαφέρουσα σκηνή. Στο εδάφιο 11 του παρόντος κεφαλαίου, ο Πέτρος μιλάει για τους πιστούς οπαδούς του Κυρίου ως έχοντας λάβει μια πλούσια είσοδο «στην αιώνια βασιλεία του Κυρίου και Σωτήρος μας Ιησού Χριστού.» Αυτή είναι η μεσσιανική βασιλεία της υπόσχεσης, και ο Πέτρος μας υπενθυμίζει ότι οι αφωτισμένοι πιστοί που είναι πιστοί ακόμη και «μέχρι θανάτου» και που, στην «πρώτη ανάσταση», θα εισέλθουν σε αυτή τη βασιλεία για να ζήσουν και να βασιλεύσουν με τον Χριστό. - Αποκαλ. 2:10; 20:6

Στη συνέχεια, στα εδάφια 16 έως 18, ο Πέτρος λέει, «16 Διότι σας εγνωστοποιήσαμεν την δύναμιν και παρουσίαν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, ουχί μύθους σοφιστικούς ακολουθήσαντες, αλλ' αυτόπται γενόμενοι της εκείνου μεγαλειότητος. 17 Διότι έλαβε παρά Θεού Πατρός τιμήν και δόξαν, ότε ήλθεν εις αυτόν τοιαύτη φωνή υπό της μεγαλοπρεπούς δόξης, Ούτος είναι ο Υιός μου ο αγαπητός, εις τον οποίον εγώ ευηρεστήθην· 18 και ταύτην την φωνήν ημείς ηκούσαμεν εξ ουρανού ελθούσαν, όντες μετ' αυτού εν τω όρει τω αγίω.»

Η αναφορά εδώ είναι για το όραμα της μεταμόρφωσης που έχει καταγραφεί στο Κατά Ματθαίον 17: 1-9. Ακριβώς πριν από αυτό το θαυμαστό όραμα Ιησούς είχε πει στους μαθητές του, «Αληθώς σας λέγω, είναι τινές των εδώ ισταμένων, οίτινες δεν θέλουσι γευθή θάνατον, εωσού ίδωσι τον Υιόν του ανθρώπου ερχόμενον εν τη βασιλεία αυτού.» (Ματθ. 16:28) Αυτή η υπόσχεση είχε προφανώς εκπληρωθεί στο όραμα που είχαν βιώσει οι Πέτρος, Ιάκωβος και Ιωάννης. Δεν είχαν δει τον Ιησού στην πραγματική βασιλεία του, αλλά τον είχαν δει όμως θαυματουργικά μεταμορφωμένο μπροστά τους στη δόξα του Μεσσιανικού αξιώματός του. Λόγω του τι είχαν δει, είχε πει αυθόρμητα ο Πέτρος αργότερα, όταν έγραφε την επιστολή του, «ουχί μύθους σοφιστικούς ακολουθήσαντες, αλλ' αυτόπται γενόμενοι της εκείνου μεγαλειότητος.»

ΠΕΠΟΙΣΜΕΝΟΙ

Είναι σαφές ότι αυτό που είχε δει ο Πέτρος στο όραμα της μεταμόρφωσης τον διαβεβαίωσε ότι ο Ιησούς ήταν πραγματικά ο Μεσσίας, και ότι σε εύθετο χρόνο, η δόξα και το μεγαλείο του βασιλείου του, τα οποία είδαν μόνο σε μια διανοητική εικόνα, θα γίνει εν τέλει πραγματικότητα. Ένα από τα στοιχεία του οράματος, που πιθανότατα βοήθησε να πείσει τον Πέτρο για αυτό, ήταν η εμφάνιση του Μωυσή και του Ηλία που το ελληνικό όνομα για τον «Elijah.» Οι Εβραίοι απέστειλαν προηγουμένως ιερείς και Λευίτες στον Ιωάννη τον Βαπτιστή, ρωτώντας τον για το ποιός ισχυριζόταν να είναι. Είπε, «19 Και αυτή είναι η μαρτυρία του Ιωάννου, ότε απέστειλαν οι Ιουδαίοι εξ Ιεροσολύμων ιερείς και Λευίτας διά να ερωτήσωσιν αυτόν· Συ τις είσαι; 20 Και ώμολόγησε και δεν ηρνήθη· και ώμολόγησεν ότι δεν είμαι εγώ ο Χριστός. 21 Και ηρώτησαν αυτόν· Τι λοιπόν; Ηλίας είσαι συ; και λέγει, δεν είμαι. Ο προφήτης είσαι συ; και απεκρίθη, Ουχί.» - Κατα Ιωαν. 1:19-21

Ο Μωυσής μας λέει για μια υπόσχεση, που αφορά «εκείνο τον Προφήτη», που έκανε ο Θεός για αυτόν. «18 Προφήτην εκ μέσου των αδελφών αυτών θέλω αναστήσει εις αυτούς, ως σε, και θέλω βάλλει τους λόγους μου εις το στόμα αυτού, και θέλει λαλεί προς αυτούς πάντα όσα εγώ προστάζω εις αυτόν· Ιω 4:25

19 Και ο άνθρωπος όστις δεν υπακούση εις τους λόγους μου, τους οποίους αυτός θέλει λαλήσει εν τω ονόματί μου, εγώ θέλω εκζητήσει τούτο παρ' αυτού.» (Δευτ. 18:18,19) Για τους ευσεβείς Εβραίους, οι οποίοι γνώριζαν τις υποσχέσεις του Θεού, αυτή η προφητεία πήρε μια πολύ σημαντική έννοια. Εκτός από τον ίδιο τον Μεσσία, περίμεναν επίσης για τον ερχομό εκείνου του «προφήτη», ενώ και οι δύο τίτλοι ισχύουν για το ίδιο ον, δηλ. τον Ιησού Χριστό. Ως εκ τούτου, μια έρευνα έγινε για τον Ιωάννη τον Βαπτιστή ως προς το αν ήταν ή όχι αυτός ο μέγας προφήτης για τους οποίους μίλησε ο Μωυσής.

Συνεχίζοντας με το ίδιο προφητικό νήμα, θα βρείτε επίσης μια υπόσχεση σχετικά με τον ερχομό ενός "Ηλία." Στο Μαλαχίας 4:5,6 διαβάζουμε: «5 Ιδού, εγώ θέλω αποστείλει προς εσάς Ηλίαν τον προφήτην, πριν έλθη η ημέρα του Κυρίου η μεγάλη και επιφανής 6 και αυτός θέλει επιστρέψει την καρδίαν των πατέρων προς τα τέκνα και την καρδίαν των τέκνων προς τους πατέρας αυτών, μήποτε έλθω και πατάξω την γην με ανάθεμα.»Εξαιτίας αυτής της προφητείας περίμεναν επίσης οι Εβραίοι για τον ερχομό του «Ηλία». Έτσι ρωτήθηκε επίσης ο Ιωάννης ο Βαπτιστής, με τον εξής τρόπο, σχετικά με αυτόν, «Εσύ είσαι ο Ηλίας;»

Έτσι είναι, ότι στη μεγάλη ποικιλία των Μεσσιανικών υποσχέσεων και προφητειών της Παλαιάς Διαθήκης, τρεις σημαντικές

προσωπικότητες ξεχωρίζουν: ο Μεσσίας, ένας όπως ο Μωυσής ως "ο προφήτης", και ο "Ηλίας". Κανείς μαθητής που μελετάει με προσοχή τις προφητείες της Βίβλου θα μπορούσε να εξασφαλιστεί πλήρως ότι ο Ιησούς ήταν πραγματικά ο Μεσσίας εάν "αυτός ο προφήτης" και ο "Ηλίας" δεν είχαν προστεθεί με κάποιο τρόπο στα σχέδια της βασιλείας του. Ως εκ τούτου, στη μεταμόρφωση σκηνή του βασιλείου, ο Πέτρος, ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης είδαν ότι, εκτός από το Μεσσία, αυτές οι δύο άλλες φιγούρες είχαν παίξει ρόλο σε αυτό, γιατί είχαν εμφανιστεί κι αυτές στο ίδιο όραμα με τον Ιησού. Πράγματι, όλη η προφητική μαρτυρία σχετικά με το σχέδιο της βασιλείας του Δημιουργού, όπως επικεντρώνονταν στο Χριστό, λογιζόταν και σε αυτό το θαυμαστό όραμα της βασιλείας. Δεν ακολούθησαν «πονηρά επινοημένους μύθους».

Ο Νομοθέτης

Ο Μωυσής ήταν ο νομοθέτης του Ισραήλ, και αυτό θα είναι μία από τις λειτουργίες του Μεσσία καθ' όλην τον αιώνα της βασιλείας του. Αυτό έχει εξηγηθεί στην προφητεία που αφορά έναν «προφήτη ομοιο με τον Μωυσή.» Στην Καινή Διαθήκη, ο απόστολος Πέτρος αναφέρει την προφητεία αυτή και δείχνει ότι η εκπλήρωσή της θα έρθει μέσω του Χριστού μετά τη δεύτερη έλευση του. Η αναφορά είναι στο κήρυγμα του Πέτρου σχετικά με «τους χρόνους της αποκατάστασης όλων

των πραγμάτων», τα οποία, δηλώνει, «ειπώθηκαν από το στόμα όλων των αγίων προφητών [του Θεού] απο καταβολής του κόσμου.» - Πράξεις 3: 20,21

Μετά την πραγματοποίηση αυτής της σαρωτικής δήλωσης σχετικά με τις υποσχέσεις του Θεού για αποκατάσταση, το πρώτο κείμενο απόδειξη το οποίο αναφέρει ο Πέτρος είναι η προφητεία του Μωυσή σχετικά με «αυτό τον προφήτη.» Είναι ενδιαφέρον να σημειώσουμε τις πλήρεις συνέπειες της εν λόγω θαυμάσιας προφητείας: «Προφήτην εκ μέσου σου θέλει αναστήσει εις σε Κύριος ο Θεός σου εκ των αδελφών σου, ως εμέ· αυτού θέλετε ακούει» (εδαφ. 22) Αυτή η υπόσχεση ίσχυε στους Ισραηλίτες την εποχή του Μωυσή, στους οποίους απευθυνόταν, και δείχνει επίσης ότι ο μεγάλος «προφήτης» της υπόσχεσης θα αναστηθεί από μεταγενέστερη γενιά, η οποία ίσχυε για τον Ιησού Χριστό.

Αυτό σημαίνει ότι προκειμένου οι Ισραηλίτες από την εποχή του Μωυσή να λάβουν την εκπλήρωση της υπόσχεσης ενός μελλοντικού «Προφήτη», θα είναι απαραίτητο για αυτούς να αναστηθούν από τους νεκρούς. Ο Πέτρος ήξερε ότι είχε περιλάβει η προφητική μαρτυρία σχετικά με την «αποκατάσταση» ένα ξύπνημα για τους νεκρούς, γιατί σίγουρα γνώριζε για ακόμη μια άλλη υπέροχη υπόσχεση της Παλαιάς Διαθήκης: «Και οι λελυτρωμένοι του Κυρίου θέλουσιν επιστρέψει και ελθεί εν αλαλαγμώ εις την Σιών· και ευφροσύνη

αιώνιος θέλει εἶσθαι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν·
αγαλλίασιν καὶ ευφροσύνην θέλουσιν ἀπολαύσει· ἡ
λύπη δὲ καὶ ὁ στεναγμός θέλουσι φύγει.» -
Ἡσ.35:10

Αὐτό δὲν ἀποτελεῖ μιὰ διαβεβαίωση
καθολικῆς σωτηρίας γιὰ ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα,
ἀκόμη καὶ γιὰ τοὺς Ἰσραηλίτες. Ἀφοῦ θὰ ἔχουν
ξυπνήσει ἀπὸ τὸν ὕπνο τοῦ θανάτου, θὰ πρέπει νὰ
υπακούσουν τὸν προφήτη ἐκεῖνο, ἀλλιῶς ὅποιοι
δὲν ἀκούει «θέλει ἐξολοθρευθῇ ἐκ τοῦ λαοῦ.»
(Πράξεις 3:23) Τὸ σημεῖο αὐτὸ ἔχει καλυφθεῖ στὴν
ἀρχικὴ προφητεία τὴν ὁποία μίλησε ὁ Μωυσῆς
χρησιμοποιώντας τὴν ἐκφραση, «ἐγὼ θέλω
ἐκζητήσῃ τούτο παρ' αὐτοῦ.» - Δευτ.18:19

Ο ΤΟΥ ΗΛΙΑ ΤΥΠΟΣ

Ὁ προφήτης Ἡλίας εἶχει χρησιμοποιηθεῖ
δυνατὰ γιὰ τὴν ἀποκατάσταση τῆς λατρείας τοῦ
ἀληθινοῦ Θεοῦ στὸ Ἰσραὴλ. Θυμόμαστε τὸν
θαρραλέο τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο ὁ ἴδιος εἶχει
ἀμφισβητήσῃ τοὺς ἱερεῖς τοῦ Βάαλ στὸ ὄρος
Κάρμηλος. (Α' Βασιλεῖς 18: 25-40) Αὐτὸ
συμφωνεῖ μὲ τὴν προφητεία ποὺ ἀφορὰ τὸν
ἀντιτυπικὸ Ἡλία, γιὰ τὸν ὁποῖο εἶχε προειπωθεῖ ὅτι
θὰ ἐπιστρέψει τὶς καρδιὰς τῶν πατέρων στὰ τέκνα,
καὶ τὶς καρδιὰς τῶν παιδιῶν στοὺς πατέρες· μὲ ἄλλα
λόγια, θὰ κάνει ἓνα ἔργο ἀναμόρφωσης.

Σε ἓνα μικρὸ βαθμὸ, ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς
διεξήγαγε ἓνα ἔργο ἀναμόρφωσης μέσ' στὸ Ἰσραὴλ
μὲ τὴ διακονία μετάνοιας τοῦ. Καθ' ὅλη τὴν ἐποχὴ

του Ευαγγελίου, οι πιστοί οπαδοί του Δασκάλου, με το κήρυγμα του Ευαγγελίου της βασιλείας, καλούνεπίσης τους ανθρώπους να μετανοήσουν. (Πράξεις 17:30) Ωστόσο, και οι δύο από αυτές τις προσπάθειες ήταν σε μεγάλο βαθμό αναποτελεσματικές, καθόσον αφορά την συντριπτική πλειοψηφία των ανθρώπων. Το πλήρες έργο προς μίαν αναμόρφωση, καθώς και η επιστροφή των ανθρώπων στη λατρεία του αληθινού Θεού, μένει να ολοκληρωθεί κατά τη διάρκεια της μεσσιανικής βασιλείας.Ενώ θα υπάρξουν κατάλληλες υπηρεσίες σε αυτή τη βασιλεία για να συνεχιστεί αυτό το έργο, θα είναι πραγματικά επικεντρωμένο στο Χριστό, γιατί είναι το «αληθινό φως», το οποίο τελικά θα δια φωτίσει "κάθε άνθρωπο που έρχεται στον κόσμο." - Ιωαν. 1:9

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΦΗΤΕΙΩΝ

Με τη βοήθεια του οράματος της μεταμόρφωσης, ο προφητικός Λόγος του Θεού επιβεβαιώθηκε και, όπως αναφέρει ο Πέτρος, καλό θα ήταν οι άνθρωποι του Κυρίου να λάβουν σοβαρά υπόψη αυτό, όχι για λίγο, αλλά μέχρι «να ξημερώνει η μέρα και το αστέρι του πρωί ανατείλει στις καρδιές σας.» Χωρίς αμφιβολία, οι πιστοί ακόλουθοι του Δασκάλου ανα τους αιώνες τηρούν αυτές τις σοφές συμβουλές. Οι προφητείες αποκάλυψαν τη μεγάλη αποστασία από την πίστη που είχε συμβεί αρχής γενομένης λίγο μετά το

θάνατο των αποστόλων. Αυτές είχαν προειπεί την άνοδο και την πτώση του μεγάλου συστήματος του αντίχριστου, καθώς και πολλά από τα στοιχεία τα οποία θα πρέπει να συνδέονται με αυτό.

Οι προφητείες αυτές μίλησαν για τα σημάδια που θα συνοδεύουν τη δεύτερη παρουσία του Κυρίου, και ότι αυτός θα ήταν ο επικεφαλής θεριστής σε μια μεγάλη «συγκομιδή», που θα γίνει στο τέλος του παρόντος αιώνας του Ευαγγελίου, ξεκινώντας από την αρχή της παρουσίας του. Μέρος των εργασιών της εν λόγω συγκομιδής συνεπάγεται την έγερση των πιστών ακολουθών του από τον ύπνο του θανάτου σε αυτό που η Βίβλος περιγράφει ως την «πρώτη ανάσταση». Οι ίδιες προφητείες είχαν προείπει επίσης ότι κατά τη διάρκεια της παρουσίας του, μετά την ολοκλήρωση της συγκομιδής, θα εγκατασταθεί στην γη η πολυ-υπεσχρημένη βασιλεία της ειρήνης του Χριστού, και εκείνοι που αναστήθηκαν στην "πρώτη ανάσταση" θα βασιλεύσουν μαζί του χίλια χρόνια.

- Αποκαλ.14:14-16; 20:4,6

Αυτοί αναφέρονται στις Γραφές ως «κληρονόμοι του Θεού και συγκληρονόμοι με τον Χριστό.» (Ρωμ. 8:17) Θα συμμετάσχουν με τον Χριστό στο έργο "αυτού του προφήτη", και σε ένα παγκόσμιο έργο της πλήρωσης της γης με την αληθινή γνώση του Θεού, και της αποκατάστασης μιας ενωμένης λατρείας του μεγάλου Δημιουργού. Σοφον. 3:9) Έτσι, το σκοτάδι που επισκιάζει την ανθρώπινη φυλή από την πτώση του Αδάμ μέχρι

σήμερα -που αποτελεί την άγνοια του αληθινού Θεού, καθώς και την λύπη και τους στεναγμούς μιας θνήσκουσας φυλής- θα αφαιρεθεί.

Στα πρόθυρα η μεγάλη Ημέρα

Αυτή θα είναι η νέα ένδοξη ημέρα των προφητειών, αυτή που αναφέρεται από τον Δαβίδ, όταν είπε ότι «η χαρά έρχεται το πρωί.» (Ψαλμ. 30: 5) Αυτή η μέρα ξημερώνει όσο κάνει μια κυριολεκτική ημέρα. Ο Πέτρος μας νουθετεί ότι θα πρέπει να δίνουμε προσοχήν εις τον βεβαιότερον αυτόν προφητικόν λόγον «ωσού έλθη η αυγή της ημέρας και ο φωσφόρος ανατείλῃ εν ταις καρδίαις υμών.» Εδώ η αναφορά είναι στην περίοδο λίγο πριν την ανατολή του ηλίου. Είναι τότε που εμφανίζεται το «πρωινό αστέρι», που ως τέτοιο είχε αναγνωριστεί ο Ιησούς ο ίδιος, όταν ο ίδιος μαρτύρησε, "Εγώ είμαι η ρίζα και το γένος του Δαβίδ, και το φωτεινό και πρωινό αστέρι." - Αποκαλ. 22:16

Σύμφωνα με τους αστρονόμους, στο φυσικό βασίλειο το αστέρι το πρωινό αναγνωρίζεται πιο συχνά ως ο πλανήτης Αφροδίτη που, όταν εμφανίζεται στον πρωινό ουρανό, γίνεται το λαμπρότερο ουράνιο σώμα κατά τις ώρες λίγο πριν από την ανατολή του ηλίου. Σε αυτές τις ώρες, ανεβαίνει στα ανατολικά γύρω στις 4.30 π.μ., και είναι παρατηρήσιμη μέχρι να ανατείλει ο ήλιος. Είναι το τελευταίο αντικείμενο που μοιάζει με άστρο ορατό, πριν αρχίσει το πρωινό φως του ήλιου

να καθαρίζει απο όλα νυχτερινά αντικείμενα απο τους ουρανούς. Έτσι, όταν το πρωινό αστέρι λάμπει, θα είναι σκοτάδι ακόμα έξω, επειδή δεν θα έχει ακόμη ανατείλει ο ήλιος πάνω από τον ορίζοντα.

Αυτές οι λεπτομέρειες των φυσικών ουρανών συμπίπτουν με τα στοιχεία της προφητικής ημέρας που αναφέρονται στο κείμενό μας. Στην περίπτωση αυτή, ο κόσμος γενικά δεν αναγνωρίζει καν την παρουσία του Χριστού, το «αστέρι» που αποτελεί εχέγγυο για την προσέγγιση μιας νέας ημέρας. Αυτοί δεν «περιμένουν» την ημέρα, αλλά εξακολουθούν να "κοιμούνται" στο σκοτάδι της νύχτας. Ο λαός του Θεού, ο δικός του, δεν τον βλέπουν κυριολεκτικά, αλλά επειδή επαγρυπνούν και δεν κοιμούνται όπως οι άλλοι, με το μάτι της πίστης, είναι σε θέση να διακρίνουν τα προφητικά σημάδια που ενδειχνύουν την έλευσιν της παρουσίας του. Το θέτει πολύ ωραία ο Πέτρος, όταν λέει ότι έχει ανατείλει Αυτός στις καρδιές μας.

Θα πρέπει να σημειωθεί ότι το κείμενό μας δείχνει την "αυγή" μιας καινούργιας μέρας και της εμφάνισης του «πρωινού αστρεριού» και οι δύο θα συμβαίνουν κατά τη διάρκεια της ίδιας περιόδου, δηλ. λίγο πριν από την ανατολή του ηλίου. Σύμφωνα με τον καθηγητή Στρόνγγ (Strong), η ελληνική λέξη που μεταφράζεται ως "αυγή" σε αυτό το εδάφιο, σημαίνει να "διαλάμπει." Το Ελληνικό λεξιλόγιο του Thayer προσδιορίζει περαιτέρω την λέξη αυτή ως "φως που διαπερνά το σκοτάδι της νύχτας." Σε αστρονομικούς όρους, η

λέξις "αυγή" ομοίως προσδιορίζεται ως εκείνη η περίοδος νωρίς το πρωί που χαρακτηρίζεται από την παρουσία αδμυδρής ηλιοφάνειας, ενώ ο ίδιος ο ήλιος εξακολουθεί να είναι κάτω από τον ορίζοντα. Κατά τη διάρκεια της αυγής, είναι δυνατόν να δούμε περίπου σε ποια κατεύθυνση βρίσκεται ο ήλιος, αν και αυτός δεν ανέτειλε ακόμα.

Στη προφητική "αυγή" του κειμένου μας, ο κόσμος γενικά δεν σημειώνει καν τις πρώτες γκρίζες ραβδώσεις του φωτός, γιατί είναι μια εποχή που μαστίζεται από τις κακουχίες. Για όσους που δεν έχουν διδαχθεί ακόμη απο τον βεβαιότερον λόγον της προφητείας, φαίνεται ότι το σκοτάδι είναι πιο πυκνό από ποτέ. Πραγματικά, ισχύει αυτό από πολλές απόψεις.

Βλέπουμε σε αυτό την περαιτέρω εκπλήρωση του βέβαιου λόγου της προφητείας που είχε προείπει ότι η παγκόσμια τάξη του Σατανά πρέπει να καταστραφεί κατα έναν καιρόν «θλίψεως, οποία ποτέ δεν έγινεν αφού υπήρξεν έθνος» (Δαν. 12:1; (Ματθ. 24:21,22) Έτσι είναι, όπως το είχε προείπει ο προφήτης Ησαΐας, ότι ενώ «το πρωί έρχεται», υπάρχει «και η νύξ.» (Ησ. 21:12) Σύμφωνα με τον καθηγητή Strong, η λέξις «πρωί» σε αυτό το κείμενο έχει μεταφραστεί από μια εβραϊκή λέξη που σημαίνει "αυγή". Έτσι, έχουμε την επιβεβαίωση ότι η περίοδος που περιγράφεται προφητικά στις Γραφές ως "αυγή", εμφανίζεται κατά τη διάρκεια των τελευταίων ωρών του

σκοταδιού της νύχτας. Πεποιίθησή μας είναι ότι είμαστε τώρα σε αυτή τη σκοτεινή περίοδο της ανθρώπινης εμπειρίας. Ωστόσο, μέσα από τον βέβαιο λόγο της προφητείας έχουμε το προνόμιο να διακρίνουμε το «πρωινό αστέρι» και να είμαστε βέβαιοι ότι η παρούσα θλίψις πάνω στην ανθρωπότητα, είναι ο προάγγελος αυτής της ένδοξης νέας ημέρας της ευλογίας.

Οι Γραφές είναι συνοπτικές στη χρήση τους απο τέτοιο συμβολισμό. Οι εικονογραφήσεις του «πρωινού άστρου» και της «αυγής» που έχουν χρησιμοποιηθεί από τον Πέτρο είναι περισσότερο εμφανείς σε σχέση με την παρούσα στιγμή της ανθρώπινης εμπειρίας, ενώ η πραγματικότητα της πλήρους έκρηξης της ημέρας, απεικονίζεται από την πραγματική ανατολή του ήλιου. Σε ένα κείμενο που ήδη έχουμε αναφέρει, μας λέει για εκείνη την ένδοξη στιγμή που «θέλει ανατείλει ο ήλιος της δικαιοσύνης με ίασιν εν ταις πτέρυξιν αυτού.» (Μαλ. 4:2) Ως εκ τούτου, είναι σωστό να λέμε ότι, τώρα πια, βρισκόμαστε ήδη στη περίοδο του «πρωινού αστεριού» και της «αυγής» της παρουσίας του Κυρίου. Αυτό το "αστέρι" ανατέλλει μέσα στις καρδιές μας και είναι ορατό σε εμάς, όπως είναι η «αυγή» και το φως που συνδέεται με αυτήν. Όλα αυτά σημαίνουν ότι η ανατολή του "Ηλίου" είναι κοντά, όταν οι πλήρεις και ένδοξες ακτίνες της θεραπείας θα ξεκινήσουν αυτή την περίοδο της χαράς για την ανθρώπινη εμπειρία, και

όταν «θέλουσιν ευλογηθή πάσαι αι φυλαί της γης.»

- Πράξεις 3:25

Για κάποιους, αυτό μπορεί να φαίνεται περιττό να προβεί σε τέτοιες λεπτές διακρίσεις μεταξύ των όρων όπως "πρωινό αστέρι", "αυγή", η ανατολή του «Ηλίου», και πώς ο καθένας σχετίζεται με τη δεύτερη παρουσία του Χριστού. Ωστόσο, όπως σημειώσαμε, είναι οι Γραφές οι ίδιες που κάνουν αυτές τις διακρίσεις, και πόσο όμορφα το κάνουν!

Ο Λόγος του Θεού συνυφαίνει τις προφητικές μαρτυρίες τόσο της Παλαιάς Διαθήκης όσο και της Νέας Διαθήκης σε ένα αρμονικό σύνολο, με το οποίο μπορούμε να διακρίνουμε, μέσα από τη διαφωτιστική δύναμη του Αγίου Πνεύματος, τις πολλές διαδικασίες που εμπλέκονται σε σχέση με το σύνολο της αόρατης παρουσίας του Χριστού στις υποθέσεις της γης. Στο σύνολό τους, αυτές τις διακριτές διαδικασίες, και ακόμη και η συνεπής τάξις και αρμονία τους, το ένα με το άλλο, παρέχουν μια διαβεβαίωση που ενισχύει την πίστη του ατόμου ότι, ο Θεός, μέσω του οργάνου του δοξασμένου Υιού του, έχει ήδη καλά στο χέρι του όλα τα πράγματα που σχετίζονται με το σχέδιό του για τη σωτηρία του ανθρώπου.

Οι ευλογίες εκείνης της νέας ημέρας

Όπως σημειώσαμε, ο Πέτρος είχε αναφερθεί στον σκοπό της νέας ημέρας, όπως αυτή που επιφέρει την «αποκατάσταση των πάντων»,

εξηγώντας ότι αυτό το μεγάλο έργο της αποκατάστασης, την προείπε το σύνολο των αγίων προφητών του Θεού. Αυτή η μαρτυρία των προφητών αποτελεί επίσης μέρος του βέβαιου λόγου της προφητείας για τον οποίο καλά θα κάναμε αν λαμβάναμε σοβαρά υπόψιν μας αυτό. *Ust* ως η παρούσα σκοτεινή εποχή του προβλήματος ήρθε πάνω στην ανθρωπότητα στην εκπλήρωση αυτού που ο Κύριος είχε προείπει στο Λόγο του, έτσι επίσης τις ευλογίες της νέας ημέρας είναι σίγουρο ότι θα έρθει στο δικό εγκαίρως Θεού.

Πόσο θα χαρείτε τότε ο κόσμος της ανθρωπότητας !Θα έρθει μια παγκόσμια και διαρκής ειρήνη. Τυφλά μάτια θα ανοίξουν, και θα ξεβουλώσουν κουφά αυτιά. «Τότε ο χωλός θέλει περπατάει ως έλαφος, και η γλώσσα των άλαλων θέλει τραγουδάει.» Ο θάνατος θα καταστραφεί, και τα δάκρυα θα σβηστούν (σκουπιστούν) από όλες τις όψεις των ανθρώπων. (Μιχαίας 4:1-4; Ησ.35; 25:8,9) Τελικά, σαν εκείνη η νέα μέρα πλησιάζει, όλοι οι νεκροί θα ξυπνήσουν και θα τους δοθούν η ευκαιρία, μέσω της υπακοής τους, για να επανέλθουν στην τελειότητα, αυτό που είχε χάσει ο Αδάμ όταν παραβιάσει τους θείους νόμους. Αυτή η «αποκατάσταση» για την τελειότητα και την αιώνια ζωή του ανθρώπου θα είναι το αποκορύφωμα της επιστροφής που μίλησε ο Πέτρος.

Οι καταπραϋντικές ακτίνες του «Ηλίου της δικαιοσύνης» θα λάμπουν επάνω σε κάθε ήπειρο της Γης, και το φως και η ζωοδότα δύναμή τους θα γίνουν αισθητές από το σύνολο του υποφέροντος κόσμου της ανθρωπότητας. Η διαφωτιστική επιρροή του "Ηλίου" θα γεμίσει τη γη με τη γνώση της δόξας του Θεού. Αυτό σημαίνει ότι όλες οι «διδασκαλίες δαιμονίων», όλες οι "της νύχτας" παραδόσεις και δεισιδαιμονίες, όλα τα ανθρώπινα δόγματα και οι θρησκείες, καθώς και όλες οι εντολές των ανθρώπων με τις οποίες οι άνθρωποι έχουν μάθει να φοβούνται τον Θεό αντί να τον αγαπάνε, είναι να καταργηθούν. Αυτά όλα θα αντικατασταθούν από μια αληθινή γνώση του Θεού και των δικαίων νόμων του. - Ησ.2:9

Με τη γνώση της δόξας του Θεού που γεμίζει τη γη, θα έρθει επίσης η εκκαθάριση όλων των μυριάδων ακροπόλεων της αμαρτίας και του εγκλήματος. Καθώς ο ένδοξος «Ηλιος της δικαιοσύνης» λάμπει με τις διαφωτιστικές και τις θεραπευτικές ακτίνες του σε κάθε γωνιά της γης, όλα τα απομεινάρια του Σατανικού σκοταδιού θα δώσουν τόπο στην ένδοξη διαφώτιση της νέας ημέρας. Δεν θα υπάρχει ούτε μια κοχή ή γωνιά στη γη όπου το φως από αυτόν τον ένδοξον "Ηλιον" δεν θα διεισδύσει. Πραγματικά, ο προφητικός Λόγος του Θεού αποκαλύπτει μια λαμπρή και νέα ημέρα για την ανθρώπινη φυλή! Ας ο καθένας απο εμάς να είναι ένας πιστός "παρατηρητής", προσέχοντας με πίστη τον «πρωινό αστέρι» που έχει ανατείλει στις

καρδιές μας, και βλέποντας το φως του
ξημερώματος της νέας ημέρας ακριβώς πέρα από
αυτές τις τελευταίες ώρες της νύχτας.

* * *

Ο Αμνός του Θεού

Εδάφια κλειδιά: «Και εγώ είδον και εμαρτύρησα, ότι ούτος είναι ο Υιός του Θεού.» - Ιωάννης 1:34

Επιλεγμένα εδάφια: Κατα Ιωάννην 1:29-34

Η λέξη «προφήτης» αναφέρεται σε κάποιον που διδάσκει ή διακηρύσσει κάτι εκ των προτέρων. Σε ορισμένες περιπτώσεις, αυτά τα δύο χαρακτηριστικά συνδυάζονται σε ένα πρόσωπο. Ήταν έτσι τα πράγματα και με τον Ιωάννη τον Βαπτιστή. Πολλοί πριν από τον Ιωάννη προείπαν τον ερχομό του Μεσσία, τον γέννησή του από παρθένο, για το πως θα οδηγηθεί ως αρνί στη σφαγή, τη σταύρωσή Του και την ανάστασή Του. Ωστόσο, στον Ιωάννη τον Βαπτιστή, είχε δοθεί η μεγάλη τιμή να είναι ο πρώτος που θα αναγγείλει καθαρά την έλευσιν του Υιού του Θεού, ο άνθρωπος ο Χριστός Ιησού. - Ιωάννης 1:34

Είχε δοθεί επίσης στον Ιωάννη τον Βαπτιστή το προνόμιο να είναι ο πρώτος να διδάξει τους ανθρώπους σχετικά με τον πλέον παρόντα Μεσσία. Τους είχε διδάξει ότι ο Ιησούς είχε μια προ-ανθρώπινη ύπαρξη, η οποία επιβεβαιώθηκε

αργότερα άμμεσα από τον Ιησού, και, επιπρόσθετα, από τον Απόστολο Παύλο, όταν δήλωσε ότι το ευαγγέλιο του Χριστού "εκηρύχθη πριν ... εις τον Αβραάμ. " - εδαφ. 30; κεφαλ. 8:58;Γαλ. 3:9

Ο Ιωάννης ο Βαπτιστής ήταν ο πρώτος που είχε αναγνωρίσει τον Ιησού ως αυτόν που είναι «ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου». (Ιωάννης 1:29) Ένα αρνί ήταν ένα πολύ κατάλληλο σύμβολο με το οποίο για να περιγραφεί η επίγεια διακονία του Ιησού και η θυσία του για τις αμαρτίες μας. Η υπακοή του στο θέλημα του Πατρός του ακόμη και μέχρι του θανάτου του σταυρού ήταν πολύ αρνοειδής. Οι Γραφές δήλωσαν ότι είχε έδωσε τον μονογενή Υιό του ο Θεός, για να είναι ο λυτρωτής του ανθρώπου. (Κεφ. 3: 16,17) Ήταν αυτό το "αρνί" το οποίο είχε παράσχει ο Θεός που θα αντισταθμίσει τις θείες ζυγαριές της τέλειαις δικαιοσύνης, σύμφωνα με τις ιδιότητες του χαρακτήρα του Θεού. «Επειδή καθώς πάντες αποθνήσκουσιν εν τω Αδάμ, ούτω και πάντες θέλουσι ζωοποιηθή εν τω Χριστώ.» - Α 'Κορ. 15:22

Ο Ιωάννης ο Βαπτιστής είχε δηλώει ότι ήρθε για να βαπτίσει με το νερό, προκειμένου να εμφανιστεί ο Ιησούς στο Ισραήλ, αλλά ότι ο Ιησούς θα βαπτίσει εν Πνεύματι Αγίω.(Ιωάννης 1:31,33) Στο Κατά Ματθαίον 3:11, θα βρείτε επιπλέον λόγια από τον Ιωάννη επ' αυτοῦ: «Εγώ μεν σας βαπτίζω εν ύδατι εις μετάνοιαν· ο δε οπίσω μου ερχόμενος είναι ισχυρότερός μου, του οποίου δεν είμαι άξιος

να βαστάσω τα υποδήματα· αυτός θέλει σας βαπτίσει εν Πνεύματι Αγίω και πυρί.» Αυτά τα λόγια γίνονται πολύ σαφή όταν θυμηθούμε ότι ο Ιησούς είχε στείλει αποκλειστικά τους δώδεκα επιλεγμένους αποστόλους στα «χαμένα πρόβατα του οίκου του Ισραήλ.» (Ματθ. 10: 5 , 6) Ήταν σε ιδιαίτερους Εβραίους που είχε εκχυθεί το Άγιο Πνεύμα για πρώτη φορά κατα την ημέρα της Πεντηκοστής, ενώ το έθνος του ίδιου του Ισραήλ είχε βαπτισθεί "με τη φωτιά", όταν καταστράφηκε τριάντα επτά χρόνια μετά, λόγω του ότι είχαν απορρίψει το Μεσσίαχ τους. - Πράξεις 2:1-4; Ματ. 23:38; 24:1,2

Όσον αφορά στη μεγάλη τιμή που δόθηκε στον Ιωάννη τον Βαπτιστή κηρύσσοντας την παρουσία του Υιού του Θεού, ας εξετάσουμε προσεκτικά τα λόγια που έχει δηλώσει ο Ιησους για τον πρόδρομό του. Είπε για τον Ιωάννη, «Αληθώς σας λέγω, μεταξύ των γεννηθέντων υπό γυναικών δεν ηγέρθη μεγαλύτερος Ιωάννου του βαπτιστού· πλην ο μικρότερος εν τη βασιλεία των ουρανών είναι μεγαλύτερος αυτού.» - Ματ.11:11

Σε αντίθεση με το ακροατήριο του Ιωάννη, ο οποίος δεν μπορούσε να καταλάβει το βαθύτερο νόημα του μηνύματός του, γεννηθήκαμε από το Άγιο Πνεύμα του Θεού, σύμφωνα με την επιθυμία του να καλέσει έξω εκ των ανθρώπων έναν λαόν για το όνομά του. "4 καθώς εξέλεξεν ημάς δι' αυτού προ καταβολής κόσμου, διά να ήμεθα άγιοι και άμωμοι ενώπιον αυτού διά της αγάπης, 5 προορίσας

ημάς εις υιοθεσίαν διά Ιησού Χριστού εις εαυτόν, κατά την ευδοκίαν του θελήματος αυτού." (Εφεσ. 1:4,5) Σε μας δίνεται επίσης το προνόμιο να διακηρύξουμε την αόρατη παρουσία του επιστρέψαντος Κυρίου μας, και να συνεχίσωμεν να αναγγείλωμεν "Ίδού ο Αμνός του Θεού". Με τη βοήθεια του Αγίου Πνεύματος, ας ρίξουμε το βλέμμα μας στον Ιησού και μεταμορφώσουμε τους εαυτούς μας, όσο το δυνατόν περισσότερο, στον χαρακτήρα του, του αρνο-ειδούς.

Μάθημα Δύο

Ο Ιησούς μας υπόσχεται παράκλητο

Εδάφιο κλειδί: «ο δε Παράκλητος, το Πνεύμα το Άγιον, το οποίον θέλει πέμψει ο Πατήρ εν τω ονόματί μου, εκείνος θέλει σας διδάξει πάντα και θέλει σας υπενθυμίσει πάντα όσα είπον προς εσάς.» - Ιωάννης 14:26

Επιλεγμένα εδάφια: Κατα Ιωάννην 14:15-26

Αφού ανακηρύχθηκε ο «Αμνός του Θεού, ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου», ο Ιησούς πέρασε τα επόμενα τρία και μισό χρόνια κηρύττοντας το

ευαγγέλιο. Είχε κάνει επίσης πολλά θαύματα ως προεπισκόπηση των μεγαλύτερων ευλογιών που ήταν να έρθουν στην υπεσχημένη βασιλεία του Θεού επί της γης. Οι μαθητές του τον αναγνώρισαν ως τον πολυ-αναμενόμενο και υπεσχημένο Μεσσία, και περίμεναν απο αυτόν να εγκαταστήσει την βασιλεία που υποσχέθηκαν από άγιους Προφήτες του Θεού. Ωστόσο, όταν ο Αμνός του Θεού είχε απροσδόκητα σταυρωθεί και σκοτωθεί, έγιναν σαστισμένοι και μπερδεμένοι. Ήταν μόνοι και βρισκόνταν σε σύγχυση, μην ξέροντας τι να κάνουν, ή πού να πάνε. Αυτοί σίγουρα θα πρέπει να αναρωτήθηκαν πώς θα διατηρείτο η στενή σχέση τους με το Θεό, τώρα που είχε φύγει ο Ιησούς.

Στις ώρες τη νύχτα μόλις πριν τη σύλληψη και τη δίκη του, ο Ιησούς μιλούσε τρυφερά στους μαθητές του για αυτά τα γεγονότα καθ'εαυτά. Παραφράζοντας ένα μέρος των εδαφίων απο το μάθημά μας, ακούμε τον Ιησού να λέει με αγάπη στους μαθητές του: «Πρέπει να πάω μακριά, αλλά εγώ δεν θα σας αφήσω μόνους. Θα προσευχηθώ στον Πατέρα, και θα σας δώσει έναν άλλον Παράκλητο, που θα μένει μαζί σας κατά την απουσία μου.» (Ιωάννης 14:16,18) Αυτός ο «Παράκλητος» ήταν το Πνεύμα το Άγιο, η διαφωτιστική δύναμη του Θεού. (εδαφ. 17,26) Αυτό επρόκειτο να είναι ο νέος τους τρόπος πρόσβασης στο Θεό μέσω της προσευχής, όπως ο Ιησούς τους edίδαξε και τους παρείχε ένα πρότυπο κατά τη διάρκεια της διακονίας του. - Ματθ. 6:9-13

Εδώ θα βρούμε το κλειδί για να έχουμε μια άμεση σχέση με τον Ουράνιο Πατέρα κατά τη διάρκεια της Εποχής του Ευαγγελίου. Ενώ ο Ιησούς δεν είναι πλέον παρών για να μιλήσει με τον Θεό για λογαριασμό των ακόλουθών του, είναι μαζί μας μέσα από την επιρροή του Αγίου Πνεύματος. Ο απόστολος Ιωάννης εξηγεί αυτόν τον ωραίο κανονισμό: «Τεκνία μου, ταύτα σας γράφω διά να μη αμαρτήσητε. Και εάν τις αμαρτήση, έχομεν παράκλητον προς τον Πατέρα, τον Ιησούν Χριστόν τον δίκαιον» - Α' Ιωάννου 2: 1.

Όταν ο Ιωάννης μιλάει εδώ για «παιδιάκια μου», αυτός μιλάει σαφώς για τους εκ του Πνεύματος γεννηθέντες ακόλουθους του Χριστού. Ο ίδιος μας διαβεβαιώνει ότι ο Ιησούς είναι μαζί μας και σήμερα, ακριβώς όπως ήταν με τους μαθητές του κατά την πρώτη έλευση του. Όμως, από την ανάσταση και την ανάληψή του στον ουρανό, ο Ιησούς έχει αναλάβει πλέον το ρόλο του «συνήγορου» (δηλ. παράκλητου) εκ μέρους του λαού του. Η λέξη «συνήγορος», όπως χρησιμοποιείται στη Γραφή, σημαίνει «ένας που στέκεται δίπλα σε έναν άλλο ως μεσολαβητής.» Καθώς ο Ιησούς κυριολεκτικά στεκόταν δίπλα τους μαθητές του κατά τη διάρκεια της επίγειας διακονίας του, στέκεται δίπλα και σε όλους τους ακόλουθούς του που ακολουθούν στα χνάρια του καθ'όλην την εποχήν του Ευαγγελίου,

συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που ζουν στην παρούσα εποχήν της "συγκομιδής".

Οι λέξεις «Παράκλητος» και «συνήγορος», όπως αποδίδονται στα παραπάνω αναφερόμενα εδάφια της Γραφής, είναι στην πραγματικότητα από την ελληνική λέξη «Παράκλητος.» Στο πλαίσιο αυτό, βλέπουμε τη πλήρη αρμονία στο έργο του «Παράκλητου», που, όπως είπε ο Ιησούς, ήταν το Άγιο Πνεύμα, και ο «συνήγορος», που, όπως είπε ο Ιωάννης, ήταν ο Ιησούς Χριστός. Πράγματι, είναι από αυτά τα δύο μέσα (δηλ. ο Ιησούς Χριστός και η επιρροή του Αγίου Πνεύματος) μέσω των έχουμε πρόσβαση στο Θεό. Ο Ιησούς δεν θα μπορούσε να γίνει ο συνήγορος μας, χωρίς να αφήσει τους μαθητές του, και το Άγιο Πνεύμα δεν θα μπορούσε να γίνει ο Παράκλητός μας.

Όταν είχε μιλήσει ο Κύριος τα λόγια του εδαφίου μας κλειδιού, ήξερε ότι θα ήταν μόνο ένα σύντομο χρονικό διάστημα μετά την αναχώρησή του από τους μαθητές του, πριν γίνουν τα οφέλη του Συνήγορου και του Παράκλητος διαθέσιμα σε αυτούς. Ας ευχαριστήσουμε τον Θεό για τις διατάξεις αγάπης του για τους αφιερωμένους ακόλουθους του Χριστού. “Εν τούτω είναι η αγάπη, ουχί ότι ημείς ηγαπήσαμεν τον Θεόν, αλλ' ότι αυτός ηγάπησεν ημάς και απέστειλε τον Υιόν αυτού ιλασμόν περί των αμαρτιών ημών.” - Α' Ιωάννου 4:10

Το Πνεύμα της Αλήθειας

Εδάφιο κλειδί: «Εγώ όμως την αλήθειαν σας λέγω· συμφέρει εις εσάς να απέλθω εγώ. Διότι εάν δεν απέλθω, ο Παράκλητος δεν θέλει ελθεί προς εσάς· αλλ' αφού απέλθω, θέλω πέμψει αυτόν προς εσάς.» - Ιωάννης 16: 7

Επιλεγμένα εδάφια: Κατα Ιωάννην 16:4-15

ΣΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ μάθημά μας συζητήσαμε την αναγκαιότητα να αφήσει ο Ιησούς τους μαθητές του, έτσι ώστε να μπορεί να επιτευχθεί ο ρόλος του ως «συνήγορος» τους, και ότι η υπόσχεση του για έναν άλλο "Παράκλητο" θα μπορούσε να εκπληρωθεί. Στο σημερινό μάθημά μας, θα στρέψουμε την προσοχή μας πιο άμεσα σε αυτόν τον «Παράκλητο» -δηλ., στο Άγιο Πνεύμα- ένα άλλο σημαντικό δώρο που έχει υποσχεθεί για εκείνους που θα ακολουθήσουν στα βήματα του Χριστού.

Πριν από την άφιξη του «Αμνού του Θεού,» ο Ουράνιος Πατέρας είχε ασχοληθεί αποκλειστικά με το έθνος του Ισραήλ ανάμεσα σε όλα τα έθνη της γης. (Αμώς 3: 2) Με ένα σύστημα νόμων, θρησκευτικών λειτοθργιών, καθώς και άλλων

τελετών, Θεός έδειξε με ένα είδος, ή τη συμβολική απεικόνιση, τι έμελλε γενέσθαι για τους ακόλουθους του Χριστού. Ο Απόστολος Παύλος περιγράφει το σκοπό της παρούσας τυπικής διάταξης, λέγοντας για το Ισραήλ, «11 Ταύτα δε πάντα εγίνοντο εις εκείνους παραδείγματα, και εγράφησαν προς νουθεσίαν ημών, εις τους οποίους τα τέλη των αιώνων έφθασαν.» - Α' Κορ.10:11

Με τη γέννηση, το θάνατο και την ανάσταση του Ιησού, βλέπουμε ότι μια νέα φάση του σχεδίου του Θεού είχε ξεκινήσει κάτι το οποίο δεν είχε καταλάβει το Ισραήλ, γιατί κρυβόταν από αυτούς λόγω της σκληρότητας της καρδιάς τους. Η αλλαγή αυτή αναφέρεται από τον Παύλο ως ένα κεντράρισμα στο «μυστήριο του Χριστού.» Λέει, «ότι δι' αποκαλύψεως εφανέρωσεν εις εμέ το μυστήριον, καθώς προέγραψα συντόμως, 4 εξ ων δύνασθε αναγινώσκοντες να νοήσητε την εν τω μυστηρίω του Χριστού γνώσιν μου, 5 το οποίον εν άλλαις γενεαίς δεν εγνωστοποιήθη εις τους υιούς των ανθρώπων, καθώς τώρα απεκαλύφθη διά Πνεύματος εις τους αγίους αυτού αποστόλους και προφήτας,» - Εφεσ. 3:3-5; βλέπε επίσης Ρωμ. 16:25

Όπως έχει ήδη αναφερθεί, η νέα αυτή διάταξη ήταν δύσκολη για τους περισσότερους Εβραίους να κατανοήσουν. Εξαρτήθηκαν από τα έργα και τις τελετές του Μωσαϊκού Νόμου για να γνωρίσουν και να υπηρετούν τον Θεό, και αποτελούσαν τον πλεον ευνοημένο λαό του μέσα

από τις διατάξεις αυτές. Τώρα, όμως, τους εξητείτο να εγκαταλείψουν αυτή τη θέση αποκλειστικής χάρις μεταξύ των εθνών του κόσμου για να αρχίσουν να ακολουθήσουν τον γιον ενός ξυλουργού. Ως έθνος δεν ήταν σε θέση να κάνει αυτή τη μετάβαση. Απέρριψαν τον Ιησού, και αυτός, σε αντάλλαγμα, δήλωσε ότι ο οίκος τους αφήνεται εις αυτούς «έρημος.» - Ματθ. 23:38

Όμως, δεν δόθηκε μάταια ο νόμος. Ήταν ένας "δάσκαλος" για να προετοιμαστούν οι Ισραηλίτες για την έλευσιν του Χριστού, και τους είχε δοθεί η πρώτη ευκαιρία για να «δικαιολογηθούν από την πίστη» σε εκείνον που οι ηγέτες τους τον εσταύρωσαν. (Γαλ. 3:24-26) Στην επιστολή του προς την εκκλησία στη Ρώμη, ο Απόστολος Παύλος έθεσε σαφώς μπροστά στους πρώτους εβραϊκούς προσυλητες την απαίτηση με την οποία μπορεί να δικαιωθεί κανείς με πίστη στο Χριστό. Τόνισε ότι η λατρεία του πατέρα τους Αβραάμ ήταν εύστοχη, γιατί η μεγάλη του πίστη προανήγγειλε την πίστη στο Χριστό που απαιτείται πλέον για διαίωση. - Ρωμ. 4:19-25

Αν το Ευαγγέλιο του Χριστού ήταν ένα "μυστήριο", εκεί θα πρέπει να είναι κάποια μέσα που προβλέπονται ώστε να το καταλάβουν. Εδώ θα επιστρέψουμε στο σημερινό εδάφιο κλειδί, στο οποίο ο Ιησούς έχει υποσχεθεί έναν «Παράκλητο» -δηλ. το Άγιο Πνεύμα- το οποίο θα είναι το μέσο για να φθάσει κανείς στην επίγνωση του «μυστηρίου του Χριστού.» Ο Απόστολος Παύλος

διευκρίνισε την έννοια αυτού του δώρου που έχει υποσχεθεί ο Ιησούς να δώσει στους μαθητές του μετά το θάνατό του: «7 αλλά λαλούμεν σοφίαν Θεού μυστηριώδη, την αποκεκρυμμένην, την οποίαν προώρισεν ο Θεός προ των αιώνων εις δόξαν ημών, 8 την οποίαν ουδείς των αρχόντων του αιώνος τούτου εγνώρισε· διότι αν ήθελον γνωρίσει, δεν ήθελον σταυρώσει τον Κύριον της δόξης· 9 αλλά καθώς είναι γεγραμμένον, Εκείνα τα οποία οφθαλμός δεν είδε και ωτίον δεν ήκουσε και εις καρδίαν ανθρώπου δεν ανέβησαν, τα οποία ο Θεός ητοίμασεν εις τους αγαπώντας αυτόν. 10 Εις ημάς δε ο Θεός απεκάλυπεν αυτά διά του Πνεύματος αυτού· επειδή το Πνεύμα ερευνά τα πάντα και τα βάθη του Θεού.» - Α 'Κορ. 2:7-10

Λάβετε Πνεύμα Άγιον

*Εδάφιο κλειδί: «Και τούτο ειπών, ενεφύσησε και λέγει προς αυτούς· Λάβετε Πνεύμα Άγιον.»
- Ιωάννη 20:22*

Επιλεγμένο εδάφιο: Κατα Ιωάννην 20:19-23

Η Διδασκαλία της Αγίας Τριάδος έχει μπερδέψει πολλούς, παραμορφώνοντας την προσωπικότητα του Θεού της Αγίας Γραφής. Σε μας διδάσκουν οι Γραφές σαφώς ότι ο Λόγος - στα ελληνικά σημαίνει «το φερέφωνο του Θεού- ήταν η πρώτη και μοναδική άμεση δημιουργία του Θεού, που είναι ο μονογενής Υιός του. (Ιωάννης 1:14; Αποκάλυψη 1:8) Ο Δημιουργός έστειλε τον Γιο του στη γη με τη μορφή ενός ανθρώπου για τον σκοπό της λύτρωσης της ανθρωπότητας από την κατάρα του θανάτου που είχε επιφέρει ο Αδάμ με την ανυπακοή του. (Ιωάννης 3: 16,17; Α' Ιωάννου 4: 9; Α Κορ. 15:22) Είχει δοθεί η ζωή ενός τέλειου ανθρώπου (δηλ. από τον Ιησού) -για να εξαγοραστεί η ζωή του πρώτου ανθρώπου που έχασε τα δικαιώματά του λόγω της αμαρτίας- που ήταν ο Αδάμ μαζί με όλους τους απογόνους του. (Ρωμ. 5:12,15-19) Με τη διδασκαλία ότι ο Ιησούς είναι μέρος ενός «τριαδικού» θεού, είναι σαν να

κάνει άκυρη την αποτελεσματικότητα της τιμής της λύτρωσης, καθώς και την αναγκαιότητά της προκειμένου να ικανοποιηθεί η τέλεια δικαιοσύνη του Θεού.

Η ελληνική λέξη "Πνεύμα" εμφανίζεται στο εδάφιο κλειδί μας, και έχει μεταφραστεί σωστά στις περισσότερες εκδόσεις ως «πνεύμα». Η λέξη «πνεύμα» σημαίνει κυριολεκτικά ένα «ρεύμα αέρα, ή αναπνοής» και δεν εμπεριέχει καμία υπόδειξη ενός "φαντάσματος" (δηλ. The Holy Ghost), γιατί έτσι έχει μεταφραστεί τόσο εσφαλμένα αυτή η λέξις στο King James Version, σε πολλές περιπτώσεις. Ούτε το Άγιο Πνεύμα δεν είναι επίσης μέρος ενός τρισυπόστατο Θεού, αλλά είναι η άορατη δύναμη και επιρροή του, που είναι καλά συμβολισμένη με το φύσημα του ανέμου, του αέρα, ή της αναπνοής. Το Άγιο Πνεύμα περιγράφεται στη Βίβλο ως η δύναμη που χρησιμοποιείται στην δημιουργία του κόσμου, καθώς και η επιρροή που χρησιμοποιείται για να εμπνέει τους προφήτες της Παλαιάς Διαθήκης για να καταγράψει την Αγία Γραφή, τον Λόγο του Θεού. - Γεν. 1:2; 2:7; Β Πέτ. 1:21

Σε σχέση με τα εδάφια του μαθήματος μας, βρίσκουμε τους μαθητές συγκεντρωμένους σε μια αίθουσαν -αφού άκουσαν για την ανάσταση του Ιησού- με τις πότρες κλειστές «δια τον φόβον των Ιουδαίων». (Ιωάννης 20:19) Χωρίς καμία αμφιβολία, ο φόβος τους είχε έλθει όπως ενθυμούνται τα λόγια του Δασκάλου απο νωρίτερα προειδοποιώντας ότι «Προ δε τούτων πάντων

θέλουσιν επιβάλει εφ' υμᾶς τας χείρας αὐτῶν, καὶ θέλουσι σὰς καταδιώξει, παραδίδοντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, φερομένους ἔμπροσθεν βασιλέων καὶ ἡγεμόνων ἕνεκεν τοῦ ονόματός μου.» - Λουκάς 21:12

Στεκόμενος πλέον ἀνάμεσά τοὺς καὶ διαισθανόμενος τοὺς φόβους τοὺς, ὁ Ἀναστάς Κύριος τοὺς καθησυχάζει γρήγορα με τὶς λέξεις ποὺ εἶχε μιλῆσει καὶ στο παρελθόν, "Εἰρήνη ὑμῖν". Ὅταν τοὺς ἔδειξε τὰ τρυπημένα χέρια καὶ πλευρά του, τὸν ἀναγνώρισαν ἀμέσως καὶ ἦταν χαρούμενοι. Ὁ Ἰησοὺς ἐπανέλαβε τὰ λόγια, «Εἰρήνη ὑμῖν», καὶ προσέθεσε «καθὼς με ἀπέστειλεν ὁ Πατήρ, καὶ ἐγὼ πέμπω ἐσάς.» Ἀφοῦ μίλησε τὰ λόγια τοῦ ἐδαφίου κλειδίου μας, ὁ Ἰησοὺς συνέχισε, λέγοντας, «22 Καὶ τούτο εἰπὼν, ἐνεφύσησε καὶ λέγει πρὸς αὐτοὺς· Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον. 23 Ἀν τινῶν συγχωρήσητε τὰς ἁμαρτίας, εἶναι συγκεχωρημέναι εἰς αὐτοὺς, ἀν τινῶν κρατήτε, εἶναι κεκρατημέναι.» - Ἰωάννης 20:21-23

Πρὶν ἀπὸ τὸ θάνατό του, ὁ Ἰησοὺς εἶπε στοὺς μαθητὲς ὅτι ἔπρεπε νὰ τοὺς ἀφήσει, ἀλλὰ τοὺς υποσχέθηκε ὅτι θὰ τοὺς δώσει ἕναν ἄλλον "Παράκλητο" κατὰ τὴν ἀπουσία του. Στεκόμενος μπροστὰ τοὺς πλέον, τοὺς ἐπιβεβαιώνει ὅτι πράγματι θὰ «λαμβάνουν ... τὸ Ἅγιο Πνεῦμα,» δηλ. τὸν Παράκλητο ποὺ τοὺς υποσχέθηκε, καὶ τὸ ὁποῖο θὰ ἔρθει σὲ αὐτοὺς λίγο χρόνο ἀργότερα, κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς. Εἶχε παραδώσει ἐπίσης στοὺς μαθητὲς τοὺς τὴν ἀποστολή, «ἐτσι σὰς

στέλνω» για να κηρύξουν το μήνυμα του Ευαγγελίου, όπως ακριβώς έκανε κι αυτός.

Ως πρεσβευτές του Χριστού, θα πρέπει να ασχολούμαστε και εμείς με το ίδιο έργο, όπως έκανε ο Κύριός μας και οι μαθητές του. Ο Ιησούς τελείωσε το επίγειο έργο του για την παροχή λύτρωσης μέσα από το θάνατό του στο σταυρό. Ωστόσο, πριν ξεκινήσουμε το έργο του να γίνουμε ευλογία σε όλες τις οικογένειες της γης στη βασιλεία, εμείς, ως τα «αδέλφια» του, πρέπει να ακολουθήσουμε τα βήματα του Δασκάλου και να συμμετάσχουμε στα παθήματά του. Ο Παύλος μας λέει αυτό το προνόμιο, όταν μιλάει για τον εαυτό του λέγοντας "ανταναπληρώ τα υστερήματα των θλίψεων του Χριστού." (Κολ. 1:24) Με χαρά στις καρδιές μας, και αφού λάβαμε την υπόσχεση του Αγίου Πνεύματος του Θεού, ας είμαστε πιστοί στην αποστολή μας για το κήρυγμα του όμορφου μηνύματος του Ευαγγελίου του Χριστού.

Ο ένας που έρχεται

Εδάφιο κλειδί: «Και οι προπορευόμενοι και οι ακολουθούντες έκραζον, λέγοντες· Ωσαννά, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.» - Μάρκος 11: 9

Επιλεγμένα εδάφια: Μάρκος 11:1-11

Εκτός από την δήλωση του Ιωάννη του Βαπτιστή ότι ο Ιησούς ήταν «ο Αμνός του Θεού,» ο ίδιος είχε κηρύξει επίσης στους Εβραίους, λέγοντας, "Μετανοείτε· διότι επλησίασεν η βασιλεία των ουρανών." (Ματθ. 3: 2) Σαν edίδασκε ο Ιησούς, έκανε χρήση αυτού του ίδιου θέματος που αφορούσε την βασιλεία, καθώς επίσης και στις παραβολές που μιλούσε. Έδωσε εντολή στους μαθητές του να αναγγείλουν το ίδιο σε όλο το Ισραήλ ότι η βασιλεία των ουρανών είχε πλησιάσει. (Κεφ. 10:6,7) Στο τέλος της διακονίας του Ιησού η «βασιλεία των ουρανών» στην πραγματικότητα είχε έρθει στο εβραϊκό έθνος, με την έννοια ότι τους είχε προσφερθεί. Το σημερινό μάθημά μας μιλάει για αυτή την επίσημη προσφορά της βασιλεας από τον Ιησού και την άρνηση των Εβραίων ως λαού να την αποδεχθεί.

Εδώ και αρκετό καιρό οι μαθητές αναγνώρισαν τον Ιησού ως τον Μεσσία, και είχαν την επιθυμία να συμμετάσχουν στη δόξα της βασιλείας του ως νέος βασιλιάς του Ισραήλ. Παρόλο που τα πλήθη δεν είχαν αντιληφθεί γενικά τη θέση του Ιησού στον ίδιο βαθμό, και αυτοί τον είχαν για μεγάλο, λέγοντας σε μια περίπτωση, "μήπως θέλει κάμει θαύματα πλειότερα τούτων, τα οποία ούτος έκαμεν;" (Ιωάννης 7:31) Αφού κατέγγραψε το κήρυγμα του Ιησού στο βουνό, γράφει ο Ματθαίος, «28 Ότε δε ετελείωσεν ο Ιησούς τους λόγους τούτους, εξεπλήττοντο οι όχλοι διά την διδαχήν αυτού· 29 διότι edίδασκεν αυτούς ως έχων εξουσίαν, και ουχί ως οι γραμματείς.» - Ματ. 7:28,29

Σε μια περίπτωση, τα πλήθη είχαν προσπαθήσει να πάρουν τον Ιησού με τη βία και να τον κάνουν βασιλιά τους, αλλά αυτός αποσύρθηκε από αυτούς, γνωρίζοντας ότι ο χρόνος δεν ήταν σωστός. (Ιωάννης 6:15) Ωστόσο, τώρα, στο πλαίσιο του μαθήματος μας από τον Μάρκο 11, αντί να υποχωρίσει, ανέλαβε ενεργό ρόλο ο Ιησούς στέλνοντας δύο από τους μαθητές του να παραλάβουν ένα πουλάρι ενός γαϊδουριού για την είσοδό του στην Ιερουσαλήμ. Εδώ και πολλά χρόνια, ήταν το έθιμο των βασιλέων να οδηγούνται στις στέψεις τους με τέτοιο τρόπο. Ο συγχρονισμός τώρα ήταν σωστός, και είχαν μπει τα πλήθη στο πνεύμα της ευκαιρίας. Η σκηνή που είδαν δεν σήμαινε τίποτα λιγότερο για αυτά εκτός από το

γεγονός ότι τώρα ήταν έτοιμος να αναλάβει το αξίωμα του βασιλιά του Ισραήλ.

Σίγουρα οι καρδιές των Αποστόλων πρέπει να γέμισαν με ενθουσιασμό, καθώς και αυτοί θα είχαν σκεφτεί για την επικείμενη δόξα του κυρίου τους, καθώς και για το δικό τους μερίδιο σε αυτό. Σε όλη την αναταραχή γύρω τους δεν θα μπορούσαν να κατανοήσουν την εισαγωγή των προηγούμενων λογίων του, σύμφωνα με τα οποία πρέπει να σταυρωθεί και να αναχωρήσει σε μια «μακρινή χώρα» -δηλ. στον οθρανό-για να λάβει εξουσία από τον πατέρα του, και αργότερα να επιστρέψει για τη δημιουργία της βασιλείας του, που θα ευλογήσει το Ισραήλ και ολόκληρο τον κόσμο.

Ξέρουμε ότι είχε πλήρη επίγνωση του γεγονότος ο Ιησούς ότι η παρουσίαση του εαυτού του ως βασιλιάς δεν ήταν τίποτε εκτός από μια συμβολική χειρονομία, που προορίζονταν για την εκπλήρωση μερικών προφητειών και να μην δώσει αφορμή στο έθνος του Ισραήλ να στραφεί σε δικαιολογίες. Αν οι άνθρωποι θα επρέπε να γίνουν ενωμένοι όταν είχε εισέλθει στην πόλη, να αναγνωρίσουν και να τον ανακηρύξουν ως βασιλιά τους, πράγματι θα ήταν τότε σύμφωνοι με τις θεϊκές προουποθέσεις προκειμένου να λάβουν τη μεγαλύτερη από όλες τις ευλογίες. Όμως, ο Κύριος ήξερε ότι οι προφητείες είχαν ήδη δηλώσει ότι θα «περιφρονηθεί και απορριφθεί» από εκείνους από το έθνος το δικό του. (Ησ. 53: 3) Τις ημέρες που

ακολούθησαν, η απόρριψη αυτή άρχισε να διαδραματίζεται. Στη θλίψη, ο Ιησούς έκλαψε για την πόλη λέγοντας, «37 Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ, η φονεύουσα τους προφήτας και λιθοβολούσα τους απεσταλμένους προς σέ· ποσάκις ηθέλησα να συνάξω τα τέκνα σου καθ' ον τρόπον συνάγει η όρνις τα ορνίθια εαυτής υπό τας πτέρυγας, και δεν ηθελήσατε. 38 Ιδού, αφήνεται εις εσάς ο οίκός σας έρημος.» (Ματθ. 23: 37,38) Ο Απόστολος Παύλος μας λέει ότι η τύφλωση του Ισραήλ δεν είναι μόνιμη. Η άρση της περιμένει μόνο την ολοκλήρωση της νύφης του Χριστού καθώς και την κραυγή τους για σωτηρία εις τον μεγάλ Λυτρωτή τους. (Ρωμ. 11: 25-32) Ως εκ τούτου, ας δοξάσουμε τον Πρίγκιπα της Ειρήνης και ας φωνάξουμε "Ωσαννά! Ευλογημένος ο ερχόμενος στο όνομα του Κυρίου ".

**Φέτος, η σωστή ημερομηνία για την
τήρηση του αναμνηστικού δείπνου του
Κυρίου μας είναι μετά τις 6μμ την
Πέμπτη, 2 Απριλίου 2015.**

Το Πάσχα μας έχει θυσιαστεί για εμάς

*"Καὶ γὰρ τὸ Πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη
χριστός." Ἀ'Προς Κορινθίους 5: 7*

Πριν απο περίπου τέσσερις χιλιάδες χρόνια, ένας γέρος άνθρωπος σηκώθηκε νωρίς ένα πρωί, ξύπνησε τον γιο του που ήταν ισχυρός νεαρός άνδρας, και μαζί ξεκίνησαν ένα ταξίδι τριών ημερών που τους πήγε στη «γη του Μοριά (Moriah)». Συνοδευόνταν από δύο νεαρούς υπηρέτες από το νοικοκυρό τους. Δεν πήγαν με άδεια χέρια, για τα πήραν μαζί τους τον απαραίτητο εξοπλισμό για την προσφορά θυσιών, όπως τα ξύλα και τα καύσιμα για την άναψη φωτιών. - Γεν. 22:1-3

Όπως πλησίαζε το τέλος του ταξιδιού τους, σταμάτησε η ομάδα και ο ηλικιωμένος άνδρας έδωσε εντολή στους υπηρέτες του να παραμείνουν πίσω, ενώ ο ίδιος και ο γιος του θα συνεχίσουν προς τον τόπο όπου η θυσία θα γίνει. Ο νεαρός, ισχυρός και μυώδης, έφερνε τα ξύλα, και ο πατέρας του

έφερνε τον καύσιμον ύλην και το μαχαίρι. Ωστόσο, υπήρχε κάτι γι 'αυτή τη σκηνή που ήταν λίγο αινιγματικό. Πήγαιναν για να προσφέρουν κάποια θυσία, για την οποία γνώριζε ο γιος. Όμως, δεν είχαν κανένα ζώο που να προσφέρουν. Τέλος, καθώς πλησίαζαν την κορυφή του βουνού, ο ίδιος μίλησε με τόλμη στον πατέρα του για αυτό. Παρατηρώντας ότι είχαν τα ξύλα και τα καύσιμα, ζήτησε να μάθει, "Πού είναι το αρνί για το ολοκαύτωμα;" Η απλή απάντηση του πατέρα του σε αυτόν ήταν, "Γιέ μου, ο Θεός θα παράσχει εις εαυτόν ένα αρνί για το ολοκαύτωμα." - εδαφ. 4-8

Αυτός ο πατέρας και ο αγαπημένος γιος του ήσαν ο Αβραάμ και ο Ισαάκ. Ο Θεός ήδη ζήτησε από τον Αβραάμ να προσφέρει τον Ισαάκ ως ολοκαύτωμα, αλλά ο Ισαάκ δεν εγνώριζε για αυτό. Ίσως ο Αβραάμ με πόνο καρδιάς, κρατούσε τις πληροφορίες αυτές εις εαυτόν και μόνο, μη θέλοντας του Ισαάκ να του επιβάλει μια μακρά, παρατεταμένη περίοδο βασάνων. Η δήλωσή του ότι ο Θεός θα παρέχει ένα αρνί ήταν μια έκφραση της σιωπηρής πίστης του. Ο Απόστολος Παύλος εξηγεί ότι ο Αβραάμ πίστευε ότι ο Θεός θα εγείρει τον Ισαάκ από τους νεκρούς. Πράγματι, το είχε κάνει αυτό ο Θεός με μεταφορική έννοια, γιατί ο Ισαάκ αποκαταστάθηκε για τον πατέρα του από τα ίδια τα σαγόνια του θανάτου.-Εβρ. 11:17-19

Ο Αβραάμ απέδειξε την πιστή υπακοή του, και να βρίσκουμε τον Ισαάκ στο βωμό, και ο πατέρας του με μαχαίρι έτοιμος να θανατώσει αυτό

το παιδί θαύμα. Ακριβώς όπως σφίγγονται οι μύες για να καταφέρει αυτό το μοιραίο χτύπημα, ο Αβραάμ ξαφνικά ακούει το όνομά του να καλείται. Γυρίζοντας να δει ποιός του φώναζε, βρίσκει τον εαυτό του πρόσωπο με πρόσωπο με έναν άγγελο που του λέει να μην βλάψει το γιο του, και εφιστεί επίσης την προσοχή του σε ένα αρνί που είχε πιαστεί σε ένα κοντινό άλσος. Αυτό ήταν το αρνί το οποίο είχε παράσχει ο Θεός, και ο Αβραάμ είχε εντολή να το χρησιμοποιήσει ως υποκατάστατο για τον Ισαάκ στο βωμό της θυσίας - Gen. 22: 9-13

Για τον απλό αναγνώστη ο οποίος διαθέτει ελλιπή ενημέρωση σχετικά με το σχέδιο του Θεού για τη λύτρωση της ανθρωπότητας, αυτό μπορεί να φαίνεται τίποτα περισσότερο από μια παράξενη ιστορία που παραδίδεται από γενιά σε γενιά από την αρχαία παράδοση. Όμως, για τους αφιερωμένους ακόλουθους του Χριστού, είναι ένα γεγονός με ζωτική σημασία. Ο Θεός έκανε μια θαυμάσια υπόσχεση για τον Αβραάμ την οποία --αφού έδειξε ο πατριάρχης προθυμία να δώσει τον γιο του ως ολοκαύτωμα-- επιβεβαίωσε με τον όρκο Του. Η υπόσχεση ήταν ότι, μέσω του σπόρου του Αβραάμ, θα ευλογηθούν όλες οι φυλές της γης. (Γεν. 22: 15-18) Όμως, υπήρχε κάτι που εμπόδιζε το δρόμο της ευλογίας. Ήταν η αμαρτία, και η ποινή της, ο θάνατος.

Πριν θα μπορούσαν οι άνθρωποι να ευλογηθούν, έπρεπε να είναι μια εξιλέωση για την αμαρτία. Όμως, προκειμένου να πραγματοποιηθεί

αυτό, ο «σπόρος», μέσω του οποίου ήταν να έρθει η ευλογία, έπρεπε να πεθάνει ως θυσία. Στον απολογισμό του Αβραάμ που προσφέρει το γιο του τον Ισαάκ, έχουμε μια διαφωτιστική εικονογράφηση μιας ένδοξου πραγματικότητας που έρχεται όταν ο Ουράνιος Πατέρας ο ίδιος θα δώσει το δικό του Υιό, τον Ιησού, για τις αμαρτίες του κόσμου. Ο αμνός που παρείχε ο Θεός να θυσιαστεί στη θέση του Ισαάκ προδιέγραφε τον Αμνόν του Θεού, που είναι «ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου.» - Κατά Ιωάννην 1:29

Μία άλλη εικόνα

Με μια ασυνήθιστη σειρά από συνθήκες, συμπεριλαμβανομένης και της πώλησης του Ιωσήφ σε δουλεία, όλοι οι φυσικοί απόγονοι του Αβραάμ μέσω του Ισαάκ αιμαλωτίστηκαν εν τέλει στην Αίγυπτο. Ήταν κάτω από το βάρος των εντολέων τους και λαχταρούσαν για την απελευθέρωση. Τέλος, με την πρόνοια του Θεού, τους είχε σταλεί ο Μωυσής, και υπό την ηγεσία του, πραγματοποιήθηκε η έξοδός τους από την αιγυπτιακή δουλεία. Ωστόσο, αυτό επιτεύχθηκε μόνο με την άμεση παρέμβαση του Θεού για λογαριασμό τους, μια παρέμβαση που είχε εκδηλωθεί με θαύματα.

Επειδή αρνείτο ο Φαραώ να χορηγήσει ελευθερία στους Εβραίους, ένας λοιμός μετά τον άλλο επήλθε σε αυτόν και τον λαό του, τους Αιγυπτίους. Υπήρχαν δέκα λοιμοί συνολικά, και

χρειάστηκε μέχρι τον τελευταίο ο ηγέτης της Αιγύπτου να χορηγήσει πράγματι στους Ισραηλίτες το προνόμιο να φύγουν από τη χώρα. Ήταν αμέσως μετά τον δέκατο λοιμό που συνέβη η ιστορική έξοδος των Εβραίων.

Σε σχέση με τον δέκατο λοιμό, εξοπλιζόμεθα με μια άλλη εικόνα της σημασίας του αίματος, καθώς και την προσφορά ενός «αρνιού», στο σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία. Ο λοιμός επέφερε τον θάνατο όλων των πρωτότοκων της Αιγύπτου, από τον πρωτότοκο του Φαραώ έως τους πρωτότοκους των φτωχότερων εργατών. Ωστόσο, έγινε συμφωνία απο τον Θεό σύμφωνα με την οποία ο πρωτότοκος του Ισραήλ θα μπορούσε να ξεφύγει από το θάνατο. Ήταν η παροχή του αίματος της προσφοράς του πασχαλινού αρνιού.

Είναι μια γνωστή ιστορία στην Αγία Γραφή, αλλά κατά κανόνα η πλήρης σημασία της αγνοείται. Μέσω του Μωσή, ο Θεός έδωσε εντολή σε κάθε οικογένεια των Ισραηλιτών να πάρει ένα αρνί στο σπίτι της κατά τη δέκατη ημέρα του πρώτου μήνα, να το κρατήσει μέχρι τη δέκατη τέταρτη ημέρα, όταν ήταν να σφαγιαστεί και το αίμα του να ραντισθεί στα υπέρθυρα (πρέκια) των πόρτων του σπιτιού. Ο Κύριος εξήγησε ότι, όπου το αίμα είχε ραντισθεί σύμφωνα με τις οδηγίες, δεν θα θανατονόταν ο πρωτότοκος. - Έξοδ. 12:1-13; Αριθ. 33:3

Ο Απόστολος Παύλος μιλάει για την εκκλησία «πρωτοτόκων ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων.» (Εβρ. 12:23) Δηλώνει, επίσης, ότι «ο Χριστός το Πάσχα μας», όπως αναφέρεται στο εναρκτήριο κείμενό μας, "θυσιάζεται για εμάς." Η λέξη "εκκλησία" στην Καινή Διαθήκη είναι μια μετάφραση της ελληνικής λέξης «Εκκλησία», που σημαίνει αυτός που «εκκαλείται εξ του κόσμου τούτου». Η «εκκλησία των πρωτότοκων» αποτελεί μια κατηγορία που (εκ)καλείται έξω, ή επιλέγεται, από τον κόσμο. Έχουν τεθεί υπό την ειδική προστασία του αίματος του Ιησού, του πρωτότυπου αμνού του Πάσχα, πριν από την απελευθέρωση όλου του κόσμου, που εκπροσωπείται από την απελευθέρωση όλου του Ισραήλ από την αιγυπτιακή δουλεία.

Η νύχτα του Πάσχα στην Αίγυπτο είχε προαναγγείλει ολόκληρο την Ευαγγελική Εποχή. Συμβολικά μιλώντας, η περίοδος αυτή ήταν σιγούρα σαν τις νυχτερινές ώρες. Το "Σκοτάδι" σκεπάζει τη γη, και ένα «βαρύ σκοτάδι τους ανθρώπους.» (Ησ. 60:2) Ωστόσο, το «πρωί» θα έρθει και, μαζί με αυτό, μεγάλη απελευθέρωση. (Ψαλμ. 30: 5) Και αυτή η απελευθέρωση, όπως ακριβώς συνέβη και με το Ισραήλ, εξαρτάται από τη σωτηρία από το θάνατο του πρωτότοκου. Ακριβώς όπως με τον πρωτότυπο, έτσι και τώρα, αυτό το "πέρασμα πάνω απο" τον πρωτότοκο επιφέρεται μέσω του αίματος του αρνιού, «ο Αμνός του Θεού, ο αίρων την αμαρτία του κόσμου».

Μια διαρκής Ανάμνησις

Οι Ισραηλίτες είχαν εντολή να τιμήσουν αυτό το μεγάλο γεγονός κάθε χρόνο. Την δέκατη τέταρτη ημέρα του πρώτου μήνα τους, έπρεπε να σφάξουν ένα αρνί για το Πάσχα. Ήταν σημαντικό για αυτούς να το κάνουν αυτό, επειδή χρησίμευε ως υπενθύμιση της ισχυρᾶς απελευθερώσεως που έκαμεν ο Θεός γι 'αυτούς και πώς ο απλωμένος βραχίον αυτοῦ ήταν ανέκαθεν επάνω τους εκείνη την εποχή της μεγάλης τους ανάγκης. - Έξοδ. 12:14, 24-27

Ότε ο Ιησούς, ο Μεσσίας, ο προρηθείς, ήλθεν εις τους Εβραίους σχεδόν δύο χιλιάδες χρόνια πριν, αυτοί τότε συνέχιζαν να γιορτάζουν το Πάσχα, αλλά καταλάβαιναν σχεδόν τίποτε ως προς την τυπική σημασία του. Ωστόσο, ο Ιωάννης ο Βαπτιστής, φαινόταν να κατανοεί τι είχε προαναγγείλει ο αμνός. Ήταν αυτός, όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, ο οποίος μιλούσε για τον Ιησού ως «τον Αμνό του Θεού.»

Η όλη τη διάρκεια της επίγειας διακονίας του Ιησού, είχε χαρακτηριστεί από τη θυσιαστική υπηρεσία την οποία παρείχε για λογαριασμό του λαού. Οι απλοί άνθρωποι τον άκουγε με ευχαρίστηση και χάρηκαν στις ευλογίες της υγείας και της ζωής που είχαν επεκταθεί σε πολλούς από αυτούς. Ωστόσο, οι θρησκευτικές τους ηγέτες ήταν πικρώς (κάθετα) αντίθετοι με αυτόν. Αυτοί "περιφρονούσαν και απέρριψε» τον Ιησού,

σχεδιάζαν να τον σκοτώσουν, και τον οδήγησε στο θάνατο ως «αρνί στο σφαγείο.» - Ησ. 53:3,7

Υπήρχαν χαρακτηριστικά χρόνου στο σχέδιο του Θεού, και μόνο μετά τα τρειςήμεσι έτη κατόπιν της έναρξης της διακονίας του Δασκάλου είχε επιτραπεί στους εχθρούς του να τον συλλάβουν και να τον σκοτώσουν. Ήταν να χρησιμεύει ως το αντίτυπο του αρνιού του Πάσχα, και ήταν σημαντικό το αίμα του να χυθεί την δέκατη τέταρτη ημέρα του πρώτου θρησκευτικού μήνα του Ισραήλ (δηλ. κατά το μήνα Νισάν) η οποία ξεκινά με το νέο φεγγάρι να συμβαίνει πιο κοντά, χρονικά μιλώντας, στην εαρινή ισημερία. Όταν αυτή η εποχή πλησίαζε σε αυτό το βαρυσήμαντο έτος του σχεδίου του Θεού, ο Ιησούς ανακοίνωσε την πρόθεσή του να πάει στην Ιερουσαλήμ, όπου αναμενόταν να συλληφθεί ο ίδιος και οδηγηθεί στο θάνατο.

Από τη στιγμή που ο Ιησούς έκανε αυτή την ανακοίνωση, οι μαθητές του ήταν λίγο-πολύ σαστισμένοι. Περίμεναν αυτόν να είναι ένας μεγάλος βασιλιάς και να δημιουργήσει ένα ισχυρό, σε όλο τον κόσμο, βασίλειο. Τι θα μπορούσε να κάνει για αυτούς ένας νεκρός Χριστός;; Στο άκουσμα αυτού, επέπληξε τον Ιησού ο Πέτρος, λέγοντας, «Ίλεώς σοι, Κύριε· οὐ μὴ ἔσται σοι τοῦτο.», δηλ. "εἶθε να μη πεθάνεις Κύριε." (Ματθ. 16:22) Όμως, ο Ιησούς δεν θα ξεστρατίσει από αυτό που ήξερε να είναι το θείο θέλημα γι 'αυτόν. Ήλθε να πεθάνει για την εκκλησία των πρωτότοκων

και για ολόκληρο τον κόσμο, και σκόπευε να τελειώσει το έργο αυτό που του έδωσε να κάμει ο ουράνιος Πατέρας του. - Α' Ιωάννου 2:2

Το Ανώγειον

Μια συνηθισμένη Εβραϊκή ημέρα αρχίζει κατά τη δύση του ηλίου και διαρκεί μέχρι τη δύση του ηλίου το επόμενο βράδυ. Κάποια στιγμή κατά τη διάρκεια της δέκατης τρίτης ημέρας του μήνα Νισάν, είχε δώσει ο Ιησούς οδηγίες σχετικά με τις απαραίτητες προετοιμασίες για το πάσχα που αναμενόταν να γιορταστεί το βράδυ της ίδιας ημέρας. Προηγουμένως, φαινόταν πως ήδη έκανε διευθετήσεις με έναν από τους φίλους του για να χρησιμοποιήσει μια «άνω αίθουσα» στο σπίτι του, και είχε πει και στους μαθητές πως θα μπορούσαν να εντοπίσουν αυτήν την τοποθεσία. - Λουκάς 22: 8-12

Όταν βράδιασε, ο Ιησούς και οι δώδεκα πήγαν σε αυτήν την αίθουσα, όπου ήταν να φαγωθεί το γεύμα του Πάσχα. Η αίσθηση ήταν τεταμένη στις καρδιές των μαθητών εκείνο το βράδυ. Είχαν την εντύπωση πως η τραγωδία πλησίαζε. «Ένας από εσάς θα με προδώσει» είπε ο Ιησούς σε αυτούς, και όλοι τον ρωτούσαν ομοθυμαδόν, "Μήπως είναι εγώ;" (Ματθ. 26: 21,22) Υπήρχε μόνο ένας που ήξερε σε οποίο αναφερόταν ο Ιησούς, και αυτός ήταν ο Ιούδας ο ίδιος.

Καθώς συνέχιζαν να τρώγουν το γεύμα του Πάσχα, και επειδή άρχισε μια διένεξη μεταξύ τους για το ποιος θα είναι ο μεγαλύτερος στη βασιλεία του, έγινε προφανές ότι οι μαθητές δεν αντιλήφθηκαν ακόμα την ιδέα της θυσίας και την σχέση της με τον εαυτό τους ως ακόλουθοι του Ιησού. Ωστόσο, ο Ιησούς δεν είχε διαταραχθεί από την έλλειψη κατανόησής τους. Αντ' αυτού, είχε χρησιμοποιήσει αυτό ως μια ευκαιρία για να δώσει στους μαθητές του ένα πολύ αναγκαίο μάθημα για την ταπεινότητα και το αληθινό πνεύμα της θυσίας και της υπηρεσίας. Έπλυνε τα πόδια τους και τους εξήγησε ότι αυτός που θα ήταν ο μεγαλύτερος από αυτούς θα ήταν και ο υπηρέτης όλων. - Ιωάννης 13: 1-17

Το δείπνο του Πάσχα τελειώνει. Μετά παίρνει ο Ιησούς λίγο από το άζυμο ψωμί που περίσσεψε και λίγο οίνο και τα έδωσε στους μαθητές του, λέγοντας: «Λάβετε, φάγετε. Τούτο είναι το σώμα μου.... Πιείτε εξ αυτού....Τούτο είναι το αίμα μου». (Ματθ. 26: 26-29)

Για το εάν θυμήθηκαν τι τους είπε προηγουμένως ο Χριστός ή όχι, σχετικά με την κατανάλωση της σαρκός του και την κατανάλωση του αίματός του, δεν μπορούμε να γνωρίζουμε. (Βλέπε Ιωάννης 6: 51-56,63) Ωστόσο, ακόμη και αν είχαν θυμηθεί τις προηγούμενες παρατηρήσεις του, ακόμα δεν καταλάβαιναν τι εννοούσε ο Ιησούς. Μέχρι την ημέρα της Πεντηκοστής χρειάστηκε για να είναι δυνατόν οποιοσδήποτε από τους μαθητές

του Ιησού να κατανοήσει το νόημα των όσων είχε πει σε αυτούς εκείνο το βράδυ. Δεν είχαν συνειδητοποιήσει τότε ότι το σώμα του ήταν να γίνει «κλώμενον» ή «διδόμενον» εις θάνατον, και το αίμα του να εκχυθεί. Δεν ήξεραν ότι αυτό ήταν έτσι ώστε να μπορούν να λαμβάνουν τα οφέλη του αγιασμού και της δικαίωσης μέσα από τη θυσία της ζωής του. Καθώς έτρωγαν το "ψωμί" και ήπιαν από το "ποτήρι" που τους προσέφερε ο Ιησούς, δεν ήταν σε θέση να συνειδητοποιήσουν ότι, με αυτόν τον τρόπο, συμβόλιζαν το γεγονός ότι εξαρτιώνταν από τη ζωή που τους προσέφερε, βάσει της θυσίας του ως «ο Αμνός του Θεού.»

ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗΝ ΓΕΘΣΗΜΑΝΗ

Ύμνησαν έναν ύμνο και μετά έφυγαν από το ανώγειο. Στη συνέχεια, βγήκαν σιγά-σιγά από την πόλη για το Όρος των Ελαιών, που ήταν απέναντι από το ρυάκι Cedron, και, τέλος, έφτασαν στον Κήπο της Γεθσημανή. Καθώς έκαμναν αυτό το τελικό ταξίδι μαζί, ο Ιησούς τους έλεγε πολλά πράγματα. Ένα από τα πράγματα που τους είπε ήταν ότι όλοι θα σκανδαλιστούν εκείνο το βράδυ εξαιτίας του. Σε αυτό ο Πέτρος απάντησε επιαιρόμενος ότι ακόμη και αν όλοι οι άλλοι θα μπορούσαν τον Ιησού να τον εγκαταλείψουν, δεν θα το πράξει, και μάλιστα ήταν και πρόθυμος και έτοιμος να πεθάνει γι 'αυτόν. (Ματθ. 26: 31-33) Το εννοούσε αυτό ο Πέτρος, όπως αποδείχθηκε

αργότερα όταν προσπάθησε ο ίδιος να σώσει τον Ιησού από τον όχλο με το σπαθί του.

Με το πού φτάνει στον κήπο, ο Ιησούς πήρε τρεις από τους πιο αγαπημένους μαθητές του από τους άλλους -δηλ. τον Πέτρο, τον Ιάκωβο και τον Ιωάννην- και τους ζήτησε να ξαγρυπήσουν μαζί του. Στη συνέχεια πήγε λίγο πιο μακριά μόνος του για να είναι μόνος του με τον Επουράνιο Πατέρα του, και εκεί προσευχόταν. (εδαφ. 36-44) Η υπέρτατη δοκιμασία της πίστης του στο θέλημα του Θεού είχε έρθει. Αυτουνού η «Γη του Μοριά» είχε επιτευχθεί. Οι συνθήκες αυτές ήταν όλες σε ετοιμότητα για την ολοκλήρωση της θυσίας του.

Το ερώτημα τώρα δεν ήταν το αν ο Ιησούς θα πέθαινε με τη θέλησή του ως «ο Αμνός», αλλά το αν θα μπορούσε να αντέξει όλες τις «διαψεύσεις των αμαρτωλών» ενάντια όλα όσα είχε κάνει στη ζωή του για να υπηρετήσει τον ουράνιο Πατέρα του. (Εβρ. 12: 3) Η μεγαλύτερη από αυτές τις διαψεύσεις ήταν ότι σύντομα θα συλληφθεί και παραοδοθεί σε θάνατο ως βλάσφημος Εκείνου, δηλ. του Πατρός Αυτοῦ που αγάπησε και υπηρέτησε τόσο πιστά. Έτσι, εξ εκείνης της αγαπητικής αλλά πλέον εξαιρετικώς τεθλιμμένης καρδιάς, εβγήκε η κραυγή προς το Θεό του, «εἰ δυνατόν ἐστιν, παρελθάτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο· πλήν οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω ἀλλ' ὡς σύ.» - Ματθ. 26:38,39; Λουκάς 22:42

«Πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω ἀλλ' ὡς σύ.» Αυτά ήταν τα λόγια που αποκάλυψε την τελική νίκη του

Διδασκάλου. Αυτός ήταν πράγματι ο προρρηθείς που προείπε ο προφήτης που ήταν να «κωμιστεί σαν αρνί για τη σφαγή» και, που «ως πρόβατον έμπροσθεν του κείροντος είναι κουφόν», δεν θα προβάλει καμία αντίσταση. (Ησ. 53: 7) «Ἦφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀπ’ οὐρανοῦ ἐνισχύων αὐτόν.» (Λουκάς 22:43) Με ανανεωμένη αποφασιστικότητα και εσωτερική δύναμη, «ο Αμνός του Θεού» ήταν έτοιμο να προσφέρει τον εαυτό του.

Η σύλληψις και η δίκη του

Ο Ιούδας είχε ενημερώσει τους εχθρούς του Ιησού για τις κινήσεις του Ιησού, και ένα πλήθος πλησίαζε πλέον την Γεθσημανή αποφασισμένο να συλλάβει και να σκοτώσει τον «Πρίγκιπα της ζωής», τον έναν δηλ. του οποίου το μόνο έγκλημα που είχε κάνει ποτέ ήταν ότι έκαμνε συνέχεια καλό στους άλλους. (Πράξεις 3: 14,15) Οι λεπτομέρειες της σύλληψης είναι γνωστές. Πέτρος χρησιμοποίησε ένα σπαθί για να αποτρέψει τη σύλληψή του, και ο Κύριος τον επέπληξε για μια τέτοια πράξη. Αυτό ήταν ένα καλό μάθημα για τον Πέτρο, και αυτό είχε αποδείξει επίσης σε όλους τους ενδιαφερόμενους ότι ο ίδιος ο Ιησούς έδωσε οικειοθελώς.

Στη συνέχεια, ακολούθησε η δίκη ενώπιον του εβραίου αρχι-ιερέα, μετά την οποία ο Ιησούς εμφανίστηκε ενώπιον του Πιλάτου. Ο Ιησούς καταδικάστηκε γιατί ισχυριζόταν ότι είναι ο Υιός του Θεού και βασιλιάς. Ελάχιστα που

συνειδητοποίησαν οι πονηριές καρδιές των κατηγορών του πόσο ευτυχώς αλήθεια ήταν τα μεγάλα γεγονότα ότι είναι ο Γιός του Θεού και ότι του επεφύλλασσε ο Πατήρ του μια εν βασιλεία βασιλεία.

Λίγοι, πράγματι, από τότε, ακόμη και μεταξύ των φανερών οπαδών του, ήταν σε θέση να ομολογήσουν με την ορθή κατανόηση ότι ο Ιησούς είναι πραγματικά ο Υιός του Θεού. Πόσο λίγοι, έχουν κατανοήσει επίσης την έκταση της βασιλείας του, ότι του είναι να είναι ο Βασιλεύς των βασιλέων και κυβερνήτης πάνω απο όλα τα έθνη.

Οι εχθροί του που έλαβαν την απρόθυμη συγκατάθεση του Πιλάτου για να σκοτώσουν τον Κύριο, και αυτός τελικά σταυρώθηκε, ενώ οι εχθροί του και άλλοι τον κοίταζαν με περιέργεια και τον χλεύαζαν. «Αν είσαι ο Υιός του Θεού, κατέβα από τον σταυρό!» του φώναζαν. «Άλλους έσωσεν, ας σώσει τον εαυτό του τώρα.» (Ματθ. 27:39-43; Μάρκος 15:29-32; Λουκάς 23:35-37) Αυτό που δεν κατάλαβαν ήταν ότι ο Αμνός του Θεού πέθαινε οικειοθελώς, προκειμένου να παράσχει την σωτηρίαν του εις αυτούς. Ο Ιησούς είχε σώσει προσωρινά κάποιους εξ αυτών, αλλά ήξερε ότι αυτό δεν ήταν όλο που είχε ο Θεός στο σχέδιό του για τον άνθρωπο. Όπως ο ουράνιος Πατέρας του αγάπησε όλο τον κόσμο, έτσι κι αυτός. Πέθαινε ώστε όλοι, ακόμη και οι εχθροί του, θα μπορούσαν να έχουν την ευκαιρία να αποκτήσουν την αιώνια

σωτηρία, όταν θα θεσπιστεί η βασιλεία του επι της γης.

Ο Αμνός ο Σφραγισμένος

«Τετέλεσται», φώναξε ο Κύριος, και μετά παρέδωσε τη ζωή του στα χέρια του πατρός του, του αιώνιου Ζωοδότου. (Κατά Ιωάννην 19:30; Λουκάς 23:46) Το αρνί που παρείχε ο Θεός, εσφαγιάσθη. Ένας στοργικός Πατέρας είχε προσφέρει, σε θυσία, τον αγαπημένο του γιο. Το αίμα του «αντιτυπικού» αρνιού του Πάσχα τώρα είχε χυθεί. Δεν υπήρξε τώρα κανένα κυριολεκτικό αρνί που θα μπορούσε να προσφερθεί ως υποκατάστατον. Ο Ιησούς, ο Αμνός του Θεού, ο ίδιος «ήρε» τις αμαρτίες μας, διότι ο Θεός «έθεσεν επ' αυτόν την ανομίαν πάντων ημών.» - Ησ. 53:6

Η σκηνή του ανώγειου, οι της Γεσθημανής εμπειρίες, οι δοκιμές/δίκες ενώπιον του αρχιερέα και άλλων αρχών, και, τελικά, η σταύρωση, τα πάντα είχαν συμβεί την δεκάτη τετάρτη του μήνα Νισάν, που είναι, από τη δύση του ηλίου μέχρι τη δύση του ηλίου της επόμενης ημέρας. Έτσι, το τυπικό Πάσχα, στο μέτρο που τον Θεόν τον αφορούσε, είχε φθάσει στο τέλος του. Αφού σφαγιάσθηκε το «αντιτυπικό» αρνί του Πάσχα, δεν υπήρχε πια καμία ανάγκη να συνεχίσει να εορτασθεί περαιτέρω. «Ο Ιησούς,. . . με τη χάρη του Θεού. . . [είχε γευτεί] το θάνατο για τον κάθε άνθρωπο.» - Εβρ. 2:9

Μια ανάμνησις του θανάτου του Ιησού

Επιστρέφοντας στις σκέψεις μας στη σκηνή του ανώγειου, ο Ιησούς θέσπισε κάτι νέο. Δεν ήταν ένα νέο Πάσχα, αλλά μια απλή λειτουργία, για να βοηθήσει τους μαθητές του ανα τους αιώνες να θυμούνται το θάνατό του, τα οφέλη που απορρέουν από αυτά, καθώς και, ως αποτέλεσμα, τα προνόμια της υιοθεσίας τους. Η λειτουργία αυτή συνίσταται απλώς στη μέθεξη μιας μπουκιάς ψωμιού άζυμου, και σε μιας γουλιάς απο το καρπό της αμπέλου· το "ψωμί" απεικονίζει το σπασμένο σώμα του, και το «ποτήρι» το χυμένο αίμα του.

Φέτος, για άλλη μια φορά, μικρές ομάδες των μαθητών του Ιησού θα συναντηθούν την δεκάτη τετάρτη του μήνα Νισάν, 2 Απριλίου, μετά τη δύση του ήλιου, για να θυμούνται το θάνατό του. Τώρα, περισσότερο από κάθε προηγούμενη φορά, θα πρέπει να παραμείνουμε, ούτως ειπείν, με το ραβδί στο χέρι, γιατί τα αποδεικτικά στοιχεία είναι σαφή ότι «ο χρόνος είναι λίγος.» (Α Κορ. 7:29) Είθε η συνειδητοποίηση αυτοῦ να προκαλέσει αυτό το αναμνηστικό σεζόν φέτος να είναι εκείνο κατά το οποίο θα ανανεώσουμε τους όρκους μας προς τον Κύριο και με αποφασιστικότητα να τους εκπληρώσουμε με ακόμα μεγαλύτερη πιστότητα από ποτέ.

Πόσο μεγαλειώδες είν' αυτό, καθώς μετέχουμε των εμβλημάτων, για να συνειδητοποιήσουμε την ευλογημένη μας ένωση με τον Ιησού! Πόσο συναρπαστικό να γνωρίζουμε ότι

θυμόμαστε το αντίτυπο αυτού που είχε εξαγγελθεί από τις σχέσεις του Θεού με τον Αβραάμ και τον Ισαάκ, και με τους Ισραηλίτες κατά τη στιγμή της εξόδου! Ο Θεός, εκείνη την εποχή, είχε μαστίσει τους Αιγυπτίους, και τώρα η παρούσα παγκόσμια τάξις μαστίζεται εν όψει της μεγάλης λύτρωσης που θα γίνει όταν αρχίσει η βασιλεία του Χριστού και της πιστής Νύφης Αυτοῦ.

Εν τω μεταξύ, ως η «εκκλησία των πρωτότοκων», είμαστε υπό την προστασία του αίματος και ετοιμαζόμαστε να εξυπηρετήσουμε τους ανθρώπους, σε συνεργασία με τον «αντιτυπικό» Μωσή, στη διάσωση όλης της ανθρωπότητας από τη δουλεία της αμαρτίας και του θανάτου. Αδελφοί, μπορεί να εκτιμούμε τα προνόμιά μας πληρέστερα, και είθε η καρδιά να είναι γεμάτη με χαρά, αλλά με μεγάλη επισημότητα και αποφασιστικότητα, ότι για μια ακόμη φορά τρώμε συμβολικά τη σάρκα του Υιού του ανθρώπου και πίνουμε απο το αίμα του, του "Πάσχα μας που. . . θυσιάστηκε για μας."

